

ABONAMENTS

Barcelona, mes	300 Ptas.
Catalunya i territoris de la República, trimestre	900
Amèrica, Rússia i Portugal, trimestre	1.200
Països concrets, postal, id.	150
Altres països, id.	200

DIARI D'AVISOS I NOTÍCIES

ANUNCIS I RECLAMS SEGONS TARIFA

LA PUBLICITAT

BARCELONA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: CORTS CATALANES, 189, 1.º — TELÈFON 11.600.
TALLERS D'IMPRESA: CARRER DE SANBARA, 44, 1.º — TELÈFON 10.600.

EL TEMPS

Previsió al nivell de la mar: 744,9 mil·límetres. Temperatura actual: 20,3 graus. Humiditat relativa: 66,2 per cent. Velocitat del vent: 1,5 m/s. Vents: Vents de llevant, de llevant i de quilon. Estat del cel: cobert de núvol. En les darreres 24 hores: Temperatura màxima: 24,5 graus. Temperatura mínima: 17,5 graus. Recorregut del vent: 13,1 quilòmetres. Precipitació: núvol. Inclinació en el dia d'ahir: 14 hores 30 minuts.

L'autonomia i la cultura

La regeneració universitària

Mentre es fan i es desfan els avenços de la política i la crisi s'acosta o s'allunya, segons l'humor d'uns i altres, a Catalunya hi ha coses, les coses més delicades i més altes, que van fent el seu fet, protegides per una mena d'optimisme intensiu que res no sap corrompre. D'aquí a tres setmanes serà inaugurada solennement la instal·lació nova del Museu de la Ciutat amb les importants adquisicions que hi han estat incorporades darrerament, i d'aquí a poques setmanes, també, la Universitat Autònoma reprendrà les seves activitats docents. Heu-vos ací dos bàrquers de la cultura catalana que en poc temps hauran adquirit una vitalitat i un prestigi que sorprendran molta gent.

Dies encara, passant per la Universitat, vaig veure com la soledat estival d'aquella casa era tota trasbalsada per l'entremet d'unes obres. Feia molt de temps que no hi havia entrat, la curiositat va temptar-me, i vaig aventurar-me a una exploració per l'edifici i el jardí. En la meua visita solitària pels claustres recordava el temps que els freqüentava, i no sabia avenir-me de l'aspecte nou que descobria en aquella arquitectura freda i acadèmica, tan sovint envoltada per la turpitud i l'aldarull poca-solta de la població escolar d'altres èpoques. S'ha parlat amb justificada insistència de la necessitat de dignificar la vida escolar oficial, de donar un to i una consistència moral a la vida dels nostres centres docents, com una de les premisses indeclinables per a l'existència d'una cultura superior original. Per això calia primerament suscitar en l'alumne el respecte a la casa, a les parets que han d'ésser testimoni de les seves joïoses inquietuds d'estudi; aquest respecte, però, només pot inspirar-lo allò que positivament és respectable, i hem de convenir que el primer centre escolar de Catalunya havia degenerat talment que molt sovint més aviat prenia l'aspecte d'una caserna que d'una Universitat.

Aquesta ha estat una de les primeres atencions del Patronat que regeix la nostra Universitat autònoma, i reconec amb goig que ha sortit victoriosa de l'empresa. Avui trobareu les parets i les columnes dels claustres neta; les portes de l'arrebossat han desaparegut, i en tot l'edifici no trobareu ni una de les inscripcions incívils o llores que abans us avergonyien i ens revoltaven. La fredor tradicional dels patis ha estat animada per discrets jardins que volten la superfície tranquil·la de l'aigua dels bassins del mig. Les construccions parasitàries i molt sovint pestilents del creuer i dels passadissos ombrívols han estat destruïdes i substituïdes per dependències instal·lades als soterranis, molt ben ateses; el jardí, aquell jardí que de botànica només en conservava l'apellatíu oficial, però que de fet s'havia convertit en una bossa impenetrable, refugi dels gats del veïnat, ha estat rehabilitat amb visible encert, i avui és un recinte acollidor, esbargit sedent per als que voldran aprofitar-lo. La vella biblioteca ha estat reïta del tot i ordenada segons un pla racional que facilitarà l'ús dels copistes i dels fons que conté. Gràcies a aquesta remoció intel·ligent, seran salvats molts exemplars que sense això haurien servit d'aliment a una colúmba de corc terriblement voraces. Les aules, confortables i polides, han recobert la dignitat que havien perdut, i a totes les dependències s'observa el mateix afany de renovació i millora.

En acabar la meua exploració vaig trobar una amics professors i membres del Patronat, que amb amable sollicitud m'ajudaven a completar l'exploració que havia emprès sense classa. Així vaig poder veure les classes i els laboratoris de química instal·lats segons els preceptes més moderns de l'ensenyament d'aquestes disciplines, en les quals el contacte entre professors i alumnes és mantingut constantment en un pla de respecte i cordialitat. M'acompanyaven a veure els seminaris, laboratoris humanístics on els estudiants disposaran dels instruments de treball necessaris. D'acord amb el pla d'innovacions establert

pel Patronat, una de les noves dependències ha estat destinada a bar, que, per l'experiència del curs anterior, es veu que serà el lloc de conversa predilecte de la població universitària en el qual els estudiants, amb positius avantatges econòmics, s'estalviaran de dispersar-se per altres llocs en els quals l'escolar perill d'esgarriar-se en tots sentits.

Aquesta enumeració de Baedeker podrà donar una idea aproximada dels canvis realitzats en l'aspecte extern de la vida universitària; el més important, però, de totes aquestes reformes és que convergeixen a crear un clima acadèmic nou, a determinar una moral escolar molt més robusta i elevada que la que ha predominat durant tants anys a la Universitat. El suport moral que vivifica totes aquestes novetats és el concepte pedagògic que el Patronat es proposa d'imposar amb la col·laboració dels professors de bona voluntat. Aquest concepte pràcticament desemboca a un règim de convivència més íntima i cordial entre mestres i deixebles. Abolida la pràctica de l'examen, en el qual l'alumne creia que l'atzar jugava un paper capital, l'assistència i l'atenció sostenida són els factors que racionalment hauran de motivar les qualificacions. L'estudi d'una carrera només el pot justificar una vocació o una voluntat decidida; les disciplines seguides d'esma o per pura inèrcia no aprofiten ni individualment ni col·lectivament.

Es clar que aquesta concepció de la vida universitària contraria o trasbalsa els projectes de certa gent. Hem de tenir present, però, que si és urgent retenir la moral dels alumnes no ho és menys d'enrubiir la de molts pares que per al fill no tenen altre nord que la inculcació d'un títol acadèmic, sense preocupar-se de com ha estat obtingut. En aquest aspecte cal una mica d'entusiasme i de confiança per part de tots. El nivell mitjà de l'escolaritat fins ara ha estat deplorable. Tot l'entremet, els disgustos i les amargors que ocasionaren els exercicis d'ingrés a les Facultats, ara fa uns quants mesos denunciaven una depressió funesta en la segona ensenyança. En la majoria dels fracassos que aleshores es registraren hi entrava tant la dispendència i la distracció individual, com la negligència i el desordre en els que tenien la responsabilitat de les càtedres.

Es tot això que cal tonificar si volem guanyar un prestigi universitari consistent. És possible que els primers anys, perquè les Facultats dominen el rendiment que n'esperem, calgui vencer dificultats considerables, la menor de les quals no seria la resistència sorda dels caps de casa, ni les prevencions de certa gent contra les novetats. Sabem que és molt difícil que en aquestes matèries singularment delicades i complexes, l'encert acompanyi totes les iniciatives; però també sabem que l'estat en què havia caigut la Universitat no podia continuar. Aquelles aules sordides, ocupades per un catèdric distant espiritualment i un auditori indiferent, si no hostil, afrontats rellent-se de l'atzar o la recomanació, aquella vida escolar sense cap nexa plausible, eren una llavor nefasta que més tard donava els seus fruits temibles en la vida social. Jo no gosaria dir que tot el que fins ara s'ha realitzat i el que està en curs de realització a la nostra Universitat Autònoma sigui excel·lent; estic cert, però, de l'excel·lència dels propòsits i de la noblesa d'intenció dels que hi deuen tots els esforços i les seves il·lusions. Solament comptant amb aquests factors morals, amb aquest entusiasme, podem esperar que d'aquí a pocs anys el pas serà la nostra Universitat autònoma, no solament un honor, sinó una sòlida garantia d'èxit en la vida pràctica.

Carles CAPDEVILA

Llegiu a la pàgina 2:
"ANYS I FANYS. MUSEU"
per Joan TEIXIDOR

L'estafada de 1.250.000 pessetes al Banc d'Espanya

Silueta barcelonina de Vicente Finizio

Vicente Finizio, "animador del automovilismo español". (Caricatura publicada a "La Nación" de Madrid el mes de juliol.)

Alguns diaris han publicat la notícia que seria concedida l'extradició de Mario H. Finizio — el secretari de l'excmte de Villapadierna, el qual com se sap està detingut a Mèxic, junt amb l'excmte, per l'estafada d'un milió dues-centes-cinquanta mil pessetes al Banc d'Espanya — perquè, segons alguns diaris, Mario H. Finizio, italià de naixença, s'havia nacionalitzat subdit espanyol.

VICENTE FINIZIO

de Villapadierna, no és nacionalitzat espanyol... ni és diu Mario H. Finizio.

Fem una mica d'història. L'any 1921 trobem instal·lats a Barcelona els germans Mario i Vicente Finizio. Tenen un negoci de maquinària, amb botiga oberta al carrer de les Cortes Catalanes, i una sucursal a Madrid, al carrer de Fernando VII. El negoci no és gaire brillant. Els germans accenen el malhumor a mesura que les coses s'estapellen. Un bon dia, els veïns del carrer de les Cortes Catalanes senten un gran escàndol a la botiga de maquinària. Entren, i es troben amb els senyors Mario i Vicente Finizio abraonats, rebolcant-se per terra i colpejant-se amb un ardor poc fraternal.

Solució: el negoci de maquinària fa fallida. Els germans Finizio es denuncien mutuament per estafa, davant dels Tribunals. A partir d'aquella data, quedaran renvisats a mort, i no s'han reconciliat mai més.

Mentrestant, Vicente Finizio no es descoratja. Home "de negocis", té una cura especial a guardar les aparences i a fer-se un exterior brillant. S'instal·la al Majestic Hotel Anglaterra, al Passeig de Gràcia. Freqüenta l'Figueira i altres cercles aristocràtics. Fa moltes amistats entre la joventut de casa bona i amiga de divertir-se. Per a tots els habituals del Colom, de l'Excelsior, de la Botica Andalus, Vicente Finizio és una figura coneguda. Tant aviat porta la cartera plena de billetes, com ha de demanar algun curiós a un amic.

—De què viu aquest Finizio? — pregunta algun curiós a les seves relacions.
—Ah!... no ho sé. Fa negocis... És un home molt simpàtic.

(Següent a la pàg. 7, col. 6)

La fi d'una monarquia

Madrid, 18. — Ha estat redactada la sentència recaiguda en l'expedient obert contra l'anomenat Boris I d'Andorra. En ella, jutjant que el processat està incurs en el crebrentament d'expulsió d'Espanya, i en vigor la dita ordre, se'l declara en estat perillós, com a estranger indesitjable, i s'ordena el seu arrest en un establiment apropiat durant un any.

Les jornades ginebrines

L'admissió de Rússia definitivament resolta

La delegació de la U. R. S. S. fa la seva entrada a l'Assemblea

Ginebra, 18. — Cal remuntar-se sens dubte a l'ingrés d'Alemanya a la Lliga de Nacions per trobar una expectació semblant a la produïda a Ginebra per l'ingrés dels Soviets a la Societat de Nacions.

El palau electoral on celebra les seves reunions l'Assemblea es troba aquesta tarda completament ocupat pel públic, i han estat moltes les persones que han hagut de quedar-se fora per no haver-hi lloc al local.

Les tribunes diplomàtica, de públic i de premsa eren completament plenes.

Faltaven sis minuts per a les sis quan el president de l'Assemblea, senyor Sandler, ha declarat oberta la sessió, i després d'anunciar el procediment a seguir per l'admissió de Rússia, ha convidat el senyor Madariaga perquè, en la seva qualitat de president i ponent de la sisena Comissió, pugés a la tribuna amb l'objecte de llegir el text de la ponència.

Després d'exposar el contingut de la proposició aprovada d'ahir per la sisena Comissió, el senyor Madariaga ha fet ressaltar la cortesia i elevació en què es mantingueren els debats desenvolupats al si de la Comissió que presideix.

Ha recordat que la casualitat havia volgut que el representant d'Espanya fos ponent quan l'entrada de Mèxic i Turquia, i ara de Rússia, a la Societat de Nacions, i ha acabat fent veure perquè l'entrada dels Estats Units d'Amèrica a la dita Societat de Nacions doni a aquesta el cobert caracter d'universalitat.

Un cop oberta la discussió ha pujat a la tribuna el senyor Motta per anunciar que, sense desmentir els arguments que adueixen els partidaris de l'ingrés dels Soviets a la Societat de Nacions, Suïssa ratifica el seu vot negatiu.

Ha afegit que en la votació relativa al lloc permanent, el seu país s'abstindria.

Després ha fet ús de la paraula el senyor De Valera (Irlanda), el qual ha demanat, en nom de tots els cristians, que es respecti a Rússia la llibertat religiosa.

El delegat de Turquia ha dit a continuació que votaria afirmativament; el de l'Argentina ha anunciat que s'abstindria, i el de Portugal ha dit que votaria contra l'admissió, i que respecte al lloc permanent s'abstindria.

Després s'ha procedit a la votació nominal de l'admissió, amb el següent resultat:

Nombre de votants, 49; abstencions, 7; majoria de les dues terceres parts, 28; vots afirmatius, 39; vots en contra, 3.

El Consell de minis' res ha estat de llarga durada i escàs interès polític

S'ha tractat del traspass de serveis, del contraban d'armes i del tractat amb els Estats Units

Madrid, 18. — A dos quarts d'onze del matí s'han reunit els ministres en Consell a la Presidència.

A dos quarts de tres de la tarda ha terminat la reunió ministerial, que ha estat llarguíssima.

El ministre de la Guerra, senyor Hidalgo, en sortir ha lliurat als periodistes una nota aclarint verbalment que era per a rectificar els comentaris que han fet alguns periodistes que qualifiquen el general Fanjul de monàrquic. Aquesta nota diu:

"Autoritzo el general Fanjul perquè pugui rectificar els comentaris de certs periòdics sobre la seva adhesió al règim. Crec injustos i equivocats aquests comentaris. El general Fanjul, que presta des del primer moment el seu acatament al règim republicà, és un militar pudentorós i lleial. La causa del seu nomenament per a practicar una informació al Consorci no és altra que la seva competència i especialitat en tot el que és referenciat a les indústries militars."

El ministre de Governació, a preguntes dels periodistes, ha dit que el Consell s'ha ocupat d'assumptes de tràmit, però de cap assumpte polític.

La nota oficial sobre el que s'ha tractat en la reunió ministerial diu:

"Els ministres han celebrat un ampli canvi d'impressions sobre temes polítics d'actualitat. El Govern s'ha ocupat amb especial atenció de certs aspectes que ofereix el sensacional assumpte de la treballa del contraban d'armes, del qual el ministre de Guerra, senyor Hidalgo, ha fet una minuciosa informació als seus companys."

El ministre de Governació ha donat compte de l'estat de l'ordre públic a Espanya, que és satisfactori.

La major part de la reunió s'ha invertit en la qüestió dels drets reals a Catalunya. S'ha aprovat el dictamen ministerial que ha presentat el senyor Maseras.

(Continua a la pàgina 5, col. 7)

LITVINOFF, delegat de la U. R. S. S. a la S. de les N.

En vista d'aquest resultat, el president, senyor Sandler, ha anunciat que la U. R. S. S. quedava admesa al si de la Societat de Nacions.

Mentre la comissió de verificació de poders examinava les credencials dels delegats soviètics, l'Assemblea ha aprovat per 40 vots i 10 abstencions l'atribució a Rússia d'un lloc permanent en el Consell.

Litvinov entra a la sala

Seguidament ha fet la seva entrada a la sala la delegació soviètica, que anava presidida pel senyor Litvinov, i ha estat acollida amb aplaudiments per la majoria.

Els delegats de Turquia, França i Romania s'han avançat a l'edifici del senyor Litvinov, el qual, amb els altres delegats d'aquests països, ha anat a ocupar el penúltim escó, entre les delegacions turca i uruguaia.

El senyor Sandler ha donat la benvida a la delegació, assegurant-li que gaudirà dels mateixos drets i deures que els altres membres de la Societat.

Ha afegit que la data d'ahir serà històrica i ha demanat als representants soviètics que col·laborin en l'obra de la Societat de les Nacions, amb l'objecte d'assegurar la pau i el benestar del món.

En dirigir-se a la tribuna, entre grans aplaudiments, el senyor Litvinov ha estat felicitat pel senyor Barthou.

El senyor Litvinov ha començat el seu discurs expressant al President, a les Delegacions que han votat a favor de Rússia, especialment als senyors Barthou i Benes, i a les grans potències que han fet triomfar la invitació, el seu més viu agraïment.

Ha recordat que certs homes d'Estat han tractat de traduir en hostilitats la voluntat de la U. R. S. S. les decisions de la Societat de les Nacions, i considera que l'evolució de les coses, que ha donat per resultat la votació d'ahir, demostra que l'Assemblea reconeix la importància de la presència de la U. R. S. S. a Ginebra.

Ha afegit després la frase: "La moderació de l'evolució de les relacions entre Rússia i la Societat de les Nacions, i ha exposat els motius que impedeixen que aquestes relacions fossin normalment, fins ara. Ha dit que la Unió Soviètica representa una Societat de Nacions que agrupa un gran nombre de pobles lliures, sense limitacions majoritàries ni minoritàries."

Després de dir que cal tenir un mínim de comprensió i d'imparcialitat, el senyor Litvinov ha formulat reserves sobre els articles 12 i 15 del Pacte, però considerant que legalitzen la guerra en certs casos, així com sobre el 22, que institueix mandats, i s'ha planyut que en el 23 no hi hagi una disposició que legalitzi les races; però ha dit que aquestes objeccions no poden separar la U. R. S. S. de la Societat de les Nacions.

Ha dit que la idea d'associació entre nacions no té res d'inacceptable per a un Estat que reuneix en tretze Repúbliques més de dos-cents pobles, i per això la U. R. S. S. no ha exclòs mai la possibilitat d'una entesa i col·laboració amb Estats que tinguin altres caràcters polítics i econòmics, puix que l'associació suprimiria tota hostilitat i cadascú pot conservar les seves particularitats.

(Continua a la pàgina 7, col. 1)

Negociacions pel tractat de comerç Espanya i Estats Units

Washington, 18. — El Departament d'Estat anuncia que molt aviat es va a entrar en negociacions amb Espanya per a la conclusió d'un nou tractat de comerç, a fi de desenvolupar les relacions comercials.

Segons estadístiques del Departament d'Estat, durant aquesta darrera temps el comerç amb Espanya ha decalugat en un 50 per 100. Les negociacions començaran el 12 de novembre.

El senyor Martí Esteve segueix treballant per activar els traspassos de serveis

Dijous quedará enllestit el de drets reals, valorat en 29 milions de pessetes

Madrid, 18. — A dos quarts de sis ha arribat a la Presidència el conseller d'Hisenda de la Generalitat de Catalunya, senyor Martí Esteve, que ha passat a conferenciar amb el president del Consell.

La conferència del conseller d'Hisenda de la Generalitat senyor Esteve amb el senyor Samper ha estat extensa.

A la sortida el senyor Martí Esteve ha dit als periodistes que havia vingut a entrevistar-se amb el senyor Samper per a informar-se d'allò tractat en el Consell de Ministres d'aquest matí, referent al traspass a la Generalitat dels serveis de Drets Reals. El senyor Samper m'ha dit que no s'ha aprovat definitivament el traspass, el qual decret, que dicta les regles ajustades al traspass i la valoració d'aquests serveis, s'aprovarà el vinent dijous.

També ha dit el senyor Esteve que anava a entrevistar-se amb el ministre de Treball per a tractar del referent al traspass dels serveis d'execució de lleis socials. Els dictàmens passaran a estudi del ministre d'Hisenda amb el qual també conferenciarà. Aquest assumpte és possible que s'estudiï en el Consell de dijous i per tant, probablement, aquell dia d'ahir per acabar la meua estada a Madrid, ja que hauré resolt tots els assumptes de què havia d'ocupar-me a la capital de la República.

A dos quarts de vuit el cap del Govern ha rebut els informadors i els ha fet les següents manifestacions: —No tinc cap notícia per comunicar-vos. Unicament que ja està acabat el pressupost del Ministeri de la Governació.

—Ha tingut interès la seva entrevista amb el senyor Martí Esteve?

—Sí. Hem conferenciat de qüestions de traspassos de serveis, de la valoració de drets reals i de la valoració de lleis socials. En el que es refereix a la valoració dels drets reals, ja s'han establert les normes que regulen els pagaments i l'assumppte quedará acabat en el Consell de Ministres de dijous vinent.

A la tarda ha estat a la Presidència el senyor Guerra del Río, on ha romàs mitja hora. En sortir ha confirmat al ministre que la valoració dels drets reals de Catalunya, que es calcula en uns 29 milions de pessetes s'enllestit en el Consell de dijous.

¿Altra vegada el Baró de Rolland?

Corre el rumor que es troba viatjant per Espanya, i fins se'ns assegura que ha estat vist a Barcelona, el famós Baró de Rolland, que fou, com es recorda, un dels caps del servei alemany d'espionatge a Catalunya durant els temps de la Guerra Gran.

Al Baró de Rolland l'expulsaren del territori espanyol l'any 1918.

Sembla que es fa passar ara per armènia, i usa, el seu veritable nom, Isaac Leratly, i que, fingint ocupar-se d'una determinada marca d'automòbils, manté relacions continuades amb els elements feixistes espanyols.

Per a la seva correspondència se serveix d'un agent de liaison. Aquest, segons es diu, seria també un titulat Baró — el Baró G. von S., home igualment especialitzat en la compra i venda d'automòbils.

Les autoritats de Catalunya i les de la República sabran — si no ho saben ja — fins on són certs aquests rumors que han arribat fins a nosaltres.

La presència ací del Baró de Rolland no pot ésser, certament, agradable per a ningú.

TAMPOC NO HO HE ENCERTAT

Cada vegada que vinc a Madrid — sembla que els anys no passen — hi ha algun bum-bum al voltant de coses de Catalunya. La passió no canvia pas, ni el determini de no capir. Amb una poquesa de no res n'hi ha prou per a alçar un sagramental. Bé n'han succeït de coses d'encà de la meua joventut; carr-rons vells, obstacles tradicionals, tracció bovina en vehicles del Municipi, les sarasueles i el Senat, tot s'ha escaït. Però encara hi ha aquells personatges de l'Armi-ches, dient aquelles coses de Romero Robledo.

Finalment he vist a Madrid un moment d'emoció catalana, abans no arrencat ni pels cors de Claver. Han estat els nostres "paletos", els Isidres, tot venint a reclamar flur plat de llençols contra l'abandó del dret escatit a la primogenitura, qui ha produït a aquestes hores sensibles. Uns catalans que feien àcatament a Gil Robles i sobretot a Goicoechea, per ells declarats fill il·lustre de Barcelona, uns catalans que deien "Mori l'Estatut!", i fregien peix en sentir el nom de la República; uns catalans que s'emparaven completament en el lloc de la més absoluta docilitat, eren, tament, els veritables "hermanos". No hi ha com la propietat, poruga d'una minva o altra, per a produir aquestes admirables fraternitzacions, amb casos tan meravellosos com aquell, que corria d'uns en altres llavis, del propietari que s'havia venut la camisa per a fer el viatge a Madrid: una camisa, que si li va valer més de cinquanta pessetes fons, val a dir-ho, perquè la hi havia regalada Mussolini.

Però anant al cas que motiva aquestes rialles, us he de fer avinent que, aquesta vegada, em semblava de poder quedar bé, i fins rancar de cop, en les converses, a base d'una certa professió de fe espanyolista. Ben diferent de quan em trobava al bo de la joventut; aleshores, ja pacífic, però empès per l'aterrissada hostilitat del medi a fer d'home terminant i absolut, irava més i més els meus interlocutors, amb la qual cosa els intercanvis de parers al cafè, a la barberia i a l'Ateneu solien acabar d'una manera trista.

I ben mirat, el que és ara no m'es gens difícil de fer bocades de la República, que és un nom que m'es parçolament grat, per tal com dona entenció de la fi dels privilegis. I suggeriria la possibilitat que al capdavant hom segueixi el destí de l'única vera glòria possible en les tres peninsules mediterrànies, que és, no pas per irradiació d'un centre soborguejat, sinó per emulació de diversos, així com s'esdevingué a la Grècia antiga i a la Itàlia del Renaixement, i com pot succeir en la República venidora. I de venidora perquè el patriotisme republicà mira a l'endevenidor, així com el monàrquic recita algunes tirallongues d'incidentes pretèrits, útils per a un brindis i en part un discurs de jocs florals.

Jo, doncs, en aquestes dies, vinga parlar d'Espanya, i fer-ne grans bocades, fins que uns quants catalans, com si es ressentissin del meu entusiasme, van demanar-me que els digués què entenia per Espanya, tanmateix. Jo els vaig contestar que "Catalunya i algunes altres coses". Però, fillets de Déu, allò va acabar d'una manera encara més trista que no pas les meves antigues dites truculentes d'un fratricidi liri i ara si que em veig perdut i que no sé per quin cap posar-me'n. Ésser català, segons on, es veu que de totes passades comporta molt lligues de mal camí.

BELLAFILA

Una ciutat d'Alaska destruïda pel foc

Washington, 18. — Segons notícies que es reben de Nome (Alaska), la dita ciutat ha estat pràcticament destruïda per un formidable incendi.

Fins ara es desconeix si hi ha hagut víctimes, però els danys materials són de gran consideració.

Noves orientacions

Aquests dies la Lliga es multiplica

Lletres, sons, imatges... Revista de Premsa

ANYS I PANYS MUSEU

La ciutat té el seu petit museu—altrament un darrer pis adorable, gairebé nens gòtics, que ha reeixit en decorar-se de llum i d'objectes. Això: diversitat, natura i art, una mica de tot. Tots els museus de ciutat petita tenen aquest mateix aire indefinit, si fa no fa distret, que permet la delicada barreja—que allunya aquella potser necessària però difícilment afortunada sistematització característica dels museus importants. Diríem anècdota amuntament de coses dels valors més diversos.

Tanmateix la gràcia d'aquest museu s'escapa en el que flota, invisible, per l'aire. Pels, direu: també una llum irridada, la pulcritud dels raigs agils sobre la pols. Aquella precisió, tallant, segura, dels fils segurs que descobren i volten—encara més: es figuren per dintre—les tremoloses partícules es com un triomf en joc, com una festa en dansa. El diminut espectacle no té res de monòton. A més, atempera el gest i fa somnolents, diuets els oïdis.

Una altra gràcia la basteixen gentiment les finestres obertes, accessibles, i que et solliciten amb tanta o més insistència que els objectes. L'el·lèctria fa que aquestes finestres tinguin condicions de mirador excel·lent. Teulats, exicides, balcons, sol. El cel i els núvols. Els núvols: a la quatre en punt d'una d'aquestes tardes de setembre he refet—o descobert, perquè tot era com una descoberta—la delicia de sempre. Eren amples, vestuts, sense cap estil·lització, i d'un clar-obscur violent. Caminaven en calma entre l'aigua immòbil, tensa del cel. No sé quin poeta em deia que eren com vaixelles: no sé quin altre parlava de formes eternes—i dels agors després. Gombol, aialac, l'esperit s'encaixa, tan blin-cadís, als núvols docils. Es difon amb ells. Fòra bell, és clar, de trobar-te, esvait l'ensomni, amb una d'aquestes filargasses d'aurada vora de l'esperit.

Aquest és el museu d'una ciutat capital d'una importantíssima zona volcànica. Així el material erupció ocupa un lloc preeminent. Pedres. El reialme més mort, segons el dir corrent. Amb tot, saber quèlcom, tan emboriat com vulgure, d'aquella existència febril, vivacíssima, del que ara s'ajue inanimat, pot fer-nos girar les nostres conviccions, i encara no es tracta solament d'una existència preterita. Ara també les pedres immòbils viuen. Vida concentrada, activa—anticuòtica, anticor, qui ho sabia, això, eren els romàntics dels bons temps, de les ruïnes. Imagina: d'Anglaterra—o millor, d'Escòcia. Esperits sensibillíssims, difícils de trobar tanmateix, que ploraven o reien davant de les desierres aparentment sense vida. Encara avui algun nom—aquest Maurice Utrillo que ens mostra tot el patètic de les grises parets: boires o pluges, gris sobre el gris, catredal o carrer, miracles dels matissos més inconeguts.

No sé el valor, però escava: a tant a aquest ambient de goltes aquestes vi-

trines amb vestits i robes d'ara fets o tres segles. Avies, regust familiar, noblesa sempre. És això: noblesa. Saberen tot l'abat de la paraula senyoria. I les cases pairals, masia i castell, escampades pel camp de Catalunya, mostren encara avui la gràcia congènita d'aquells anys—fins del XVIII—que en certs aspectes poden considerar-se com a perfectament premodernistes. Econòmic i art. Represa d'una tradició i inicis d'una altra. Acostumats al fàcil punt de partida, ens hem oblidat massa de tot un període vivacíssim i que ja traxia diverses ornatons que comandaran la Catalunya del dinovè. No intentem fer retrocedir cap fita. Però existeix una premodernista ben marcada, molt viva, que sollicita atenció i estudi. Caldria tenir-ho en compte un dia o altre.

Continuem el viatge. Intermèzzu d'imatges barroques—sants i santes—sempre a l'aire, entre un pas de dansa i l'altre. No era encara el temps del ball, però quelcom sobrecarregat. Iconografia popular, rajoles, gravats al bois, pintures sobre el vidre—uns colors purs i ingenus; rosa i lila, blau i blanc. Després, no gaire temps després, aquesta pintura cabdal del vell Vaireu. No gaire més: s'ho han endut tot. Dibuxos pacients, laboriosos. Un oli petit inoblidable. Tremolós, fugaç, patètic. Intimitats, secrets del verd que ja no seran mai més intimitats, secrets. Entranyosa col·lorada de tot. Lirisme inicial i en aquell punt remot que no permet parlar d'interiors desintegracions: poesia o pintura o música. Massa sincer i massa pur adhuc per a comprendre tot l'embolic que ens hem fet entorn de la sinceritat i de la pura. Va ésser el més agut i el més agut: és, encara, el més agut i el més agut.

El milionari de la ciutat és un senyor amb molt bones intencions. Ha fet també el seu obsequi al museu. Uns grans cartells de començaments de segle que anuncien el paper de fumar, al qual deu la seva fortuna. Abundància de senyores amb alguna cosa de vampirissa que van amb unes grans falldies i fumejant delicadament. Les senyores, naturalment, s'acompanyen de senyors amb pantalons acanallats, barrets de copalla i bigotis treballadíssims. Aquests cartells no tenen cap interès—gairebé ni el de curiositat. Amb tot, ensenyen el que pot confiar-se a l'atzar. Sobrevinguts sense mèrits, vegeten docilment, platèriament, entre altres venerables desierres. Tanmateix exhalen un perfum de tristesa i derrota. Déu enslliuri d'una sort semblant.

Joan TEIXIDOR
"El destí de la carn"
(THE WAY OF ALL FLESH)
per George Samuel Butler
(Florin Books, London and Toronto 1932)

George S. Butler comença a escriure *El destí de la carn* cap allà l'any 1872, i va treballar-hi a intervals fins el 1884. Aquesta obra és, per consegüent, contemporània de *La Vida i els Costums*, i es pot considerar com una il·lustració pràctica de la teoria hereditària que s'hi expressa. Després de 1884 Butler ja no hi treballa més, i per diverses raons

La situació política amenaçadora i confusa
LA HUMANITAT
Rovira i Virgili creu que la situació política amenaçadora i confusa...
LA HUMANITAT
Rovira i Virgili creu que la situació política amenaçadora i confusa...

EL CORREU D'AVUI
Fundació Bernat Metge. Les Vides Paraleles, de Plutarc, obra que tanta transcendència històrica i moral ha tingut en els temps antics i moderns, ha d'ésser llegida per vosaltres en la bella versió de Carles Riba, publicada per la Fundació Bernat Metge.

LA NACIÓ
També parla de la nota fantasma del Govern de la República replicant al Govern del conseller de Justícia i Dret, però—algun cop havia d'ésser raonable—, que passarà el mateix que amb la llei de Contractes de Conreu.

LA VEU DE CATALUNYA
El senyor Pla hi anuncia que els socialistes es llançaran al carrer a la despesa: "Circula, en aquest moment, el rumor de la detenció del senyor Domingo. Aquest rumor el donem a títol purament informatiu i després d'haver constatat que no hi ha, fins ara, confirmació del fet. La impressió general és que els socialistes, alionats pels esdeveniments de Viena, es llançaran a un moviment de pura follia i despendran, per la por que els fa la vinguda d'un Govern fort, tots els cabals del seu fons polític. Anem al front únic obrer, malgrat la seva repugnància instintiva per aquests contactes, amb l'esperança que les masses de partits més extremistes donarien el pit i podrien ésser explotades convenientment."

SI ES ELECTRIC
El senyor Pla hi anuncia que els socialistes es llançaran al carrer a la despesa: "Circula, en aquest moment, el rumor de la detenció del senyor Domingo. Aquest rumor el donem a títol purament informatiu i després d'haver constatat que no hi ha, fins ara, confirmació del fet. La impressió general és que els socialistes, alionats pels esdeveniments de Viena, es llançaran a un moviment de pura follia i despendran, per la por que els fa la vinguda d'un Govern fort, tots els cabals del seu fons polític. Anem al front únic obrer, malgrat la seva repugnància instintiva per aquests contactes, amb l'esperança que les masses de partits més extremistes donarien el pit i podrien ésser explotades convenientment."

la impressió de primera mà: tots els núvols i obstacles que s'havien format en contra de la formació d'un Govern majoritari s'havien esvaït en el curs de l'entrevista. Hom ha examinat la qüestió política a fons i s'ha constatat, per una part i altra, la necessitat de fer front a l'anarquia a través d'un Govern coherent i fort. A hores d'ara, hi ha poques persones que coincideixen aquesta notícia. Els diaris de la nit de Madrid no la donen, perquè els ha passat per alt. Quan veiem coneguts els seus termes, és segur que es produirà una tempesta de comentaris.

La qüestió de la justícia
L'OPINIO
Creu que la nota del Govern contant el document del conseller de Justícia i Dret, que encara no ha estat rebuda a la Generalitat, es podrà pel canvi. Tothom—diu—està convençut que aquesta nota constitueix una de les equivocacions més fortes de l'actual govern lerrouxista.

EXPOSICIONS D'ART
LA PINACOTECA
PABLO DE GRACIA, 88
Exposició permanent de pintura catalana
Març - Gravat - Moltes

SALABUSQUETS
PABLO DE GRACIA, 88
Moltes i objectes d'art

MONTFALCON
Quedat, Gravat, Moltes, Moltes
BOTER, 4 - FINAL PORTAFERRISSA

ADVERTIMENT IMPORTANT
Els particulars i entitats que ens trameten notes per a la seva publicació, són pràcticament l'única present que la redacció esportiva de LA PUBLICITAT és el carrer de Barba, 11 i 13, que és on cal adreçar tota la correspondència destinada a aquesta secció. La publicació dels originals que no vinguin amb aquesta adreça, sofrirà, d'ara endavant, un retard mínim de vint-i-quatre hores.

BORSA DE BARCELONA AL COMPTAT I A TERME												Dia 18 de setembre de 1934	
VALORS	Darrer	Precedent	VALORS	Darrer	Precedent	VALORS	Darrer	Precedent	VALORS	Darrer	Precedent		
DEVISES													
ESTRANGERES													
Franc Francès	16.32	16.33	Franc Espanyol	16.32	16.33	Franc Italià	16.32	16.33	Franc Suís	16.32	16.33		
Libra Esterlina	16.32	16.33	Florin Holandès	16.32	16.33	Escudo Espanyol	16.32	16.33	Yen Japonès	16.32	16.33		
COMPTAT													
INDUSTRIAS													
ACCIONES													

MERCAT DE COTONS Dia 18 de setembre de 1934									
LIVERPOOL	Disp.	Març	Maig	Julio	Set.	Nov.	Dic.	Gen.	Febr.
Indústria	16.32	16.33	16.34	16.35	16.36	16.37	16.38	16.39	16.40
Comercio	16.32	16.33	16.34	16.35	16.36	16.37	16.38	16.39	16.40
Transport	16.32	16.33	16.34	16.35	16.36	16.37	16.38	16.39	16.40
Financiera	16.32	16.33	16.34	16.35	16.36	16.37	16.38	16.39	16.40

MERCAT DE LLOTJA Dia 18 de setembre de 1934									
GENERAIS, FARINES I DESPULLES									
Indústria	16.32	16.33	16.34	16.35	16.36	16.37	16.38	16.39	16.40
Comercio	16.32	16.33	16.34	16.35	16.36	16.37	16.38	16.39	16.40
Transport	16.32	16.33	16.34	16.35	16.36	16.37	16.38	16.39	16.40
Financiera	16.32	16.33	16.34	16.35	16.36	16.37	16.38	16.39	16.40

L'atractament a la Banca Escrivà, d'Ampostes

El detingut J. Fabregat Ballesteros confessa haver-hi pres part

Arran de l'atractament començat a la Banca Escrivà, d'Ampostes, J. Fabregat Ballesteros, que es trobava reclòs a la presó d'aquesta ciutat, per correspondre a aquest jutjat l'instrucció en qüestió, ha confessat la seva participació en el fet.

En ésser tancat a la presó Fabregat ho feu junt amb un altre reclus que havia d'obrar de confident. Efectivament, un cop hagueren entaulat amunt el Fabregat no tragué a comunicar al seu company de cel·la, la seva participació en l'esmentat atractament.

Cridat el Fabregat a presència del jutge i sotmès a un hàbil interrogatori, va acabar confessant-se autor de l'assalt esmentat, i va confessar també que havia participat en l'atractament a un Banc de Jèrica.

Va afegir que havia comès ambdues malmetides en unió d'altres individus, especialment d'un soldat d'Artilleria, que es troba de guarnició a Barcelona, el qual, per a participar en l'atractament d'Ampostes, va sol·licitar una llicència per a passar uns quants dies al seu poble i la qual li va ésser concedida.

Així mateix va explicar el Fabregat la forma com, malgrat els treballs de la policia, aconseguiren escapar-se després de començar l'atractament d'Ampostes.

Els assaltants van abandonar l'automòbil al lloc on va ésser trobat per la guàrdia civil, i es van internar al bosc denominat "Can Miralles", i es van refugiar en una baraca en la qual havien guardat per embandir certa quantitat de queviures i on van passar tres o quatre dies.

La policia, en la seva persecució, va passar molt prop de l'antigall, però sense donar-se'n, de tan ben situada com és.

Un vigilant de la presó va observar que el Fabregat usava una gorra la visera trençada. La qual circumstància el va fer sospitar. Examinada, va ésser trobat al seu interior un bitllet de mil pessetes i cent cinquanta pessetes més en bitllets petits. Sembla que la dita quantitat procedeix de l'atractament d'Ampostes.

Es diu que el jutjat de Tortosa ha tramès un exhort a Barcelona, a fi que s'efectuï la detenció de l'esmentat soldat, perquè sigui posat a disposició del jutjat d'aquella localitat.

Arran d'aquest fet i amb motiu de l'exhort, el jutge de Tortosa ha interessat la detenció d'un caporal del regiment d'Artilleria del qual se sospita que va prendre part en els atractaments començats al Banc d'Ampostes i al de Jèrica. La policia es va presentar a la caserna d'Artilleria per tal de detenir-lo.

Com sigui que el nom del caporal estava equivocada, es va determinar que anell s'entregués a la caserna i que es demanés una nova ordre telefònica al jutge de Tortosa per tal d'afegir l'error i detenir, aleshores, el caporal esmentat.

Una història d'amor que podia convertir-se en crim

Als calabossos de la Comissaria General d'Ordre Públic es troben detinguts, rigorosament incomunicats, a disposició del Jutjat d'Ordre Públic, dos individus, una dona i un home. Sobre aquestes detencions es guarda gran reserva.

Preguntàvem els motius de les detencions a tots els que intervingueren a la Comissaria, especialment als del Jutjat d'Ordre Públic, però els quals es negaven en absolut a dir-nos res de les detencions.

Sembla que es tracta d'una història d'amor que havia pogut resultar un crim, cas de no haver-se acudit la policia.

La història és la següent:

Una dona, que durant la seva joventut engatgà un promès que es veia obligat a marxar a Amèrica, es casa a Barcelona amb un funcionari de l'Ajuntament.

Al cap de quinze anys tornà l'ex-promès de la dita senyora. Un dia es trobaren i recordaren els seus antics amors. S'entrevistaren d'ocasió, quan hi era possible, però com que es volien de unitat ambdós a la conclusió que per assolir amb aquest estat de coses havia de desaparèixer el marit, matant-lo, si calia. Buscaren, pels carrers barcelonins, el qui havia d'executar a mort.

Al cap d'uns quants mesos trobaren un individu conegut per la policia com a malfactor, el qual es mostrava disposat a efectuar el crim a canvi d'una forta quantitat.

Vingué el regateig i per fi s'acordà que li donarien tres mil pessetes.

El presumpte assassí rebé a comptar cinc-centes pessetes. Es començà el dia i hora indicada per viure i a sobre s'afegí el crim estava executat per tal de lliurar, aleshores, els diners pactats.

Per saber els amants que la mort va costar, l'assassí havia de portar el cadàver, el morder i un anell de la promesa.

Uns agents de policia veieren el malfactor despendre més diners que de costum, i procediren a la seva detenció. Aleshores aquest confessà els projectes dels amants.

Per tal de completar el servei, els agents de policia s'entrevistaren amb el marit, al qual feren lliurar els objectes que el criminal havia de presentar als inductors. Quan s'efectuava el lliurament d'aquests objectes i es disposava el malfactor a rebre els diners, intervingué la policia, que el detingué tots tres i els posà a disposició del jutge general.

La reunió de parlamentaris de Lliga Catalana

Anghera de Sojo a Madrid

La discreció de què s'envoltaren ahir les personalitats de la Lliga ha continuat avui. No obstant, una persona que ens mereix un crèdit absolut ens ha precisat la forma com es desenvolupà la reunió de parlamentaris.

El senyor Cambó feu una exposició de la situació política i del perill que representava per a la Lliga Catalana una absència o un desinterès en la solució del problema polític actual, una vegada plantejada la crisi.

Segons el senyor Cambó, la situació presenta dos aspectes diferents, segons es miri a Madrid o Barcelona. A Madrid caldrà renovar els contactes amb forces afins, tinguts abans. Quant a Catalunya, el problema és complicat molt, perquè no convé accentuar la posició contrària a l'Estatut, però tampoc no convindria la formació d'una agrupació filial de la CEDA, que trauria a Lliga Catalana les forces agràries i catòliques.

En la reunió sembla que s'acordà donar un vot de confiança al senyor Cambó, malgrat la unanimitat, algun parlamentari va manifestar que les solucions acordades eren transitòries i que una vegada oberta la crisi a Madrid s'haurien de prendre resolucions en ferm.

Per altra part, els elements agraris continuen treballant activament per a l'organització del partit a Catalunya.

El senyor Anghera de Sojo ha marxat a Madrid, on romandrà uns quants dies. L'objecte del viatge és dur a terme algunes diligències relacionades amb l'organització del partit agrari popular a Catalunya.

La circulació per les Rambles

Modificacions en el trànsit

Interessant a la Conselleria de Circulació i Policia Urbana donar totes aquelles facilitats als conductors de vehicles, així com als viatjants de les nostres Rambles, que puguin servir per a descongestionar-les fins allà on es pugui, aquella ha disposat, a títol d'assaig, que a partir de demà, dijous, sigui autoritzat el viratge a mà esquerra, al nivell del carrer del Carme en direcció al carrer de la Portaferrissa, sota les instruccions següents: els conductors que hagin de virar se situaran darrere la via del tramvia a partir del teatre Poliorama, i conservaran aquesta posició fins arribar a la rambla de precaució, on sortir el color "vermell-groc", viraran. Tot vehicle que no s'ajusti estrictament a aquestes disposicions, vindrà obligat a seguir Rambla avall i, per tant, no podrà efectuar el viratge. Quan no funcionin els senyals lluminosos, reguladors del tràfic, també podran virar, seguint la mateixa instrucció quant a la col·locació dels vehicles. Quan hi hagi el color verd-groc, igual com es fa en altres indrets de Barcelona (Fontane-Plaça Urquiza, Plaça Urquiza, Plaça de l'Àngel), podrà podre seguir en direcció rectilínia als dits colors, que seran degudament assenyalats amb el corresponent disc. No serà permès, no obstant al viratge als autotaxis que vagin acompanyats d'altres vehicles. Seran donades instruccions preses als agents de la Policia de Tràfic perquè portin a terme aquesta disposició. Confin la Conselleria de Circulació i Policia Urbana en l'absoluta col·laboració dels que hagin d'acollir-s'hi obedi sense dissimular la voluntat de complir les indicacions que els facin els agents de Tràfic.

El Consell d'ahir a la Generalitat

Acordà fer complir a tothom la Llei de Contractes de Conreu i castigar els infractors

El President no ha rebut encara la darrera nota del Govern Central

Ahir a les sis de la tarda es reuní el Consell de Govern de la Generalitat de Catalunya. La reunió acabà prop de les nou, i el conseller interí de Governació en facilità als periodistes la referència següent:

"Presidència. — S'aprovà el reconeixement de l'oficialitat que demana la Federació de Municipis Catalans, i ha quedat per al vinent Consell l'aprovació del decret corresponent.

"S'acordà, amb la màxima urgència i amb tota l'energia, restablir la justícia al camp posant les sancions que calguin, siguin els qui siguin els qui s'apartin de la llei. Això constitueix el criteri decidit del Govern.

"Justícia. — S'aprovà un decret referent al Patronat de la Dona amb motiu d'haver estat traspassada aquesta institució.

"Cultura. — S'acordà fer un homenatge a Apelles Mestres per la seva gran i exemplaríssima obra d'artista i d'educador i amb motiu de complir vint anys el dia 29 d'octubre vinent.

"Per a aquest homenatge es demanà la col·laboració de l'Ajuntament de Barcelona i de les associacions artístiques i culturals de Catalunya.

"S'aprovà el decret constituint el Patronat de l'Institut Escola de la Generalitat.

"S'acordà posar sota el patronatge de la Generalitat la Germanor de Guies Excursionistes, la Germanor de Minyons de Muntanya i la Germanor de Noies Guies.

"S'aprovà la liquidació de comptes presentada per l'Institut d'Acció Social Universitària i Escolar corresponent a les subvencions percebudes pel dit Institut.

"S'aprovà l'anteprojecte de decoració de l'església del Parc on ha d'ésser instal·lada la tomba del qui fou el restaurador i primer president de la Generalitat de Catalunya, Francesc Macià, que havia estat encomanat a Jaume Marçó.

"Economia. — S'aprovà el decret fixant les diferents percepcions per a indemnitzacions per estada i despeses de locomoció del personal, d'acord amb els reglaments que regeixen els Serveis d'Indústria."

Llegida aquesta referència pel senyor Dencàs, un periodista li preguntà si el President havia donat compte al Consell de la visita que al matí li havien fet uns elements tradicionals, les quals demanaren que fossin alliberats els carlins detinguts a Olesa fa uns quants dies i els que ho foren abans d'ahir amb motiu del repartiment d'uns fulls clandestins.

El conseller de Governació contestà afirmativament, i afegí que tenia un criteri decidit sobre aquesta qüestió.

El periodista insistí, i llavors el senyor Dencàs manifestà que aquest criteri els havia estat donat pels mateixos carlins, car si no haguessin anunciat posteriorment la revolució carlista ja estarien tots en llibertat, i ara hauran de passar una setmana més als calabossos. Afegí, però, que aquella tarda n'havia alliberat cinc més, i que de mica en mica els anirà alliberant tots.

Quant als detinguts per repartir fulls clandestins, es troben a la disposició del jutjat, el qual decidirà el que cregui convenient.

Un altre informador preguntà si havia estat nomenat el nou cap dels Serveis de Policia.

—No, car el Govern ja va manifestar que no seria coberta aquesta vacant, per ara.

També fou preguntat sobre l'acoblament i distribució de les Conselleries de la Generalitat. El senyor Dencàs manifestà que això era una qüestió exclusiva del President, car ell té facultats per a resoldre-la, facultats que li confereix l'Estatut Interior. Crec — afegí — que dintre pocs dies sortirà el Decret acoblant la Conselleria d'Obres Públiques a la de Sanitat i Assistència Social, com ja havia avançat el President.

Quan el senyor Dencàs s'acomiadava dels informadors, un d'aquests li preguntà si pensava el Govern contestar la darrera nota del ministre de Justícia contestant la del senyor Lluhi.

—Abans de contestar-la, el Govern de la Generalitat l'ha de rebre, i fins avui no l'ha rebuda — digué simplement el Conseller de Governació.

En el Consell d'ahir sembla que s'ha parlat de la provisió de la Conselleria de Sanitat i Obres Públiques recentment creada.

Relacionat amb aquesta provisió, el senyor Alquerar va visitar ahir a la tarda el President. L'ex-alcaldé de Barcelona va estar llarga estona parlant amb el senyor Company. També hi conversà, després del Consell, el director general d'Assistència Social, senyor Irla.

Encara que no han estat confirmats, han corregut rumors que la nova Conselleria seria donada a l'actual cap de la minoria d'Esquerra Republicana al Parlament Català, senyor Mestres, persona que mereix absoluta confiança al President de la Generalitat.

També es diu que dintre pocs dies serà provista la Comissaria d'Ordre Públic de Girona.

L'assalt a l'Institut Agrícola de Sant Isidre

Evaluació dels danys

El jutjat que instrueix el sumari per l'assalt i intent d'incendi del local de l'Institut Català de Sant Isidre ha rebut una relació dels danys causats en aquesta entitat.

La relació ha estat feta pels dirigents de l'Institut, i, segons es fa constar per aquesta, els desperfectes i pèrdues ocasionats s'avaloren en 19.107,50 pessetes.

El jutjat, per la seva banda, ha encarregat dos perits taxadors que efectuessin una inspecció ocular i determinessin el valor dels referits danys. Segons els perits, les pèrdues s'avaluen en 17.580 pessetes.

Relacionat amb aquest afer ha estat tramès un exhort telegràfic a Madrid perquè l'autoritat judicial d'aquella ciutat prengui declaració al president de l'Institut, senyor Cirera i Volta, actualment a la capital de la República.

A Girona

L'afar del mercat tradicional

El senyor Pruners s'acomia dels periodistes

Girona, 18. — El Comissari de la Generalitat, en rebre aquest migdia els periodistes els ha pregut la publicació de la nota següent:

L'afar del mercat tradicional que fa més de 35 anys que ja es discutia, ha promogut una apassionada expectació entre els patrons i dependència de la ciutat de Figueras amb motiu de trobar-se actualment pendent de la resolució del senyor conseller de Treball de la Generalitat.

Podem afirmar que en aquest assumpte el comissari de la Generalitat a Girona, Sr. Puig Puigades, com a tal i en tots els ordres, s'ha inhibit en absolut, ja que els interessos de dependents i patrons són ambdós ben respectables. I en fer aquesta declaració ens creiem servir la veritat, contra les versions insidioses que algú ha llançat.

En rebre aquest migdia els periodistes, el senyor Pruners els ha manifestat que a una lliuraria la Delegació d'Ordre Públic al comissari de la Generalitat senyor Puig Puigades. Ha afegit el senyor Pruners que deixava la Comissaria sense cap conflicte pendent i que l'únic afer que restava pendent era el de les obres de defensa contra els rius, que els Ajuntaments de Ventalló, Cervellà de Ter i Girona encara no tenien enllestits, per la qual cosa, no se'ls havia pogut pagar amb els cabals que tenia en dipòsit a la Caixa d'Estalvis de la Generalitat per ésser president de la Junta pro Danificats.

Aquest vespre el senyor Pruners s'ha acomiadat dels periodistes que fan informació a la Comissaria amb un sopar a l'Hotel Peninsular que, com és natural entre periodistes, ha transcorregut dintre un ambient de franca companyonia. — C.

Catalunya i Euscadi al Congrés de les Nacionalitats europeas

Ginebra, 18. — Avui s'ha fet públic un comunicat de les Delegacions catalana i basca del Congrés de les Nacionalitats Europees, el qual diu això: "En vista que la República espanyola, oblidant les declaracions de la seva proclamació, reindica a tractar els pobles de la Península Ibèrica segons la política que ocasionà la caiguda de la monarquia hispànica. Afirment una vegada més la solidaritat de Catalunya i Euscadi (País basc) per a la defensa de lurs drets nacionals; Afirment que no poden reconèixer a l'Estat espanyol el dret de negar la validesa jurídica i la força obligatòria dels Estatuts sancionats pel plebiscit dels dos pobles d'acord amb els lleis constitucionals imposades per aquest mateix Estat; Afirment que si hom reconeix a l'Estat espanyol el dret de refusar els Estatuts i de posar-los condicions, s'ha de reconèixer, per contrapartida, el dret de Catalunya i d'Euscadi a autodeterminar-se lliurement segons l'ur voluntat nacional; Afirment també la necessitat de mantenir una acció conjunta que, tot i deixant a cada un dels dos pobles la seva llibertat de decisió, afavoreixi l'èxit de lurs reivindicacions respectives.

Ginebra, 13 de setembre de 1934. — Per la Delegació catalana: Signat, F. Maspons i Anglèsell. — Per la Delegació basca: Signat, J. M. Izaurieta."

A Olesa

Un peixater és robat

pels que a la tarda havien estat els seus companys de joc

El peixater Francesc Segarra Hernández se n'anà a Olesa el dia 11 d'aquest mes amb el propòsit de buscar un local adequat per a instal·lar-hi una botiga on exercir el seu ofici. Posà en una fonda anomenada "La Palmera". A la tarda, després de dinar, se n'anà a un cafè, on trobà uns individus que jugaven al golf. El propietari del cafè el convidà a jugar, i aquell acceptà. Al cap d'una estona, dos dels jugadors se li tiraren a sobre intentant agredir-lo i de passada li robaren cent pessetes.

A la nit pels volts de les dotze, quan el peixater ja dormia a l'habitació de la fonda, fou despertat pels mateixos jugadors de la tarda, que havien entrat amenaçant la mestressa de l'establiment. Amenaçant-lo amb pistoles obligaren el peixater a lliurar-los els diners que portava a sobre. Demés li digueren que se n'anés del poble de seguida, i que en cas de no fer-ho el matarien. Afegien que si de cas els denunciava el matarien, igualment.

Segarra, naturalment, se n'anà d'Olesa de seguida. Però en arribar a Barcelona el primer que va fer fou denunciar el fet.

Immediatament la policia començà les seves gestions i detingué Josep Jover i Dalmau i Rafael Vidal i Cusco. Aquests dos subjectes foren els que jugaven al golf. Vidal, demés, és el propietari del cafè on prengueren les cent pessetes a Segarra.

Els dos detinguts digueren que no era veritat que haguessin amenaçat amb pistoles Segarra, i menys encara que li haguessin robat els diners.

També negaren que haguessin anat a la nit a la fonda on posava el peixater i que, amenaçant-lo amb les pistoles, li haguessin exigit el lliurament dels diners que tingués damunt seu.

Per la seva banda el propietari de "La Palmera" va confirmar que els dos subjectes esmentats s'havien presentat a la fonda i havien entrat a l'habitació del foraster.

Davant les manifestacions categòriques i concretes d'aquells, els dos detinguts acabaren confessant que, efectivament, hi havien estat, però no pas amb el propòsit de robar més diners al peixater, sinó, ans al contrari, de fer-li tornar el que ell els havia guanyat a la tarda, fent trampa, diuen ells.

Els detinguts, tot i les seves manifestacions, foren posats a disposició del jutjat.

El peixater denunciant també fou detingut, degut a estar reclamat pel jutjat número dotze, amb motiu d'un intent d'assassinat començat l'any 1925.

1 Setmana Gastronòmica Catalana

Són ja moltes les inscripcions de stands per a l'Exposició de vins, productes alimentaris i indústries annexes, que tindrà lloc al passeig de Gràcia i carrer de les Cortes Catalanes. Les hores d'inscripció s'han fixat d'aquesta manera:

— Ahir a la tarda, el president accidental de la Setmana Gastronòmica, senyor Jaume Sabater, reüní els representants de gran nombre d'entitats econòmiques i gremials, per tal de constituir el Comitè de Patronatge de la Setmana.

Els assistents acordaren donar totes les facilitats per a les festes d'octubre, i en principi es comprometeren a celebrar una assemblea a les respectives entitats, per a fer efectiva immediatament la col·laboració.

Preguntarem part en la reunió els senyors Serra, secretari de l'Ateneu de Forasters; Andreu Valldeperes, president de la Patronal de Cafès i Restaurants; Remy, president de la Cambra d'Indústries Consumidores del Sud; Patrici Cortada, president de l'Associació de Receptors i Venedors de Llet de Barcelona; Marcel Bellprat, president de l'Aliança de Receptors de Llet; Maristany, de la Cambra de Comerç; Auguà Ferreres, president de la Conselleria Gremial; Genial, del Gremi de Vapers; Pouget, de l'Associació de Patrons Vapers; Bragulat, vice-president dels Venedors de Peix; i Ferran Anell, del Gremi de Lleters.

DOS DETINGUTS

Es dedicaven a es afar prometent interessos elevats

Des de fa un quant temps que la policia es dedica a detenir i descobrir tots els trucs dels quals es valen els que posen anàncies per a caçar incautes, per mitjà d'agències, prometent grans rendiments sobre quantitats.

Aquest fi els incautes van cobrant durant una temporada llurs interessos, els quals solen ésser molt creixents, fins que arriben a no cobrar res, perquè el negoci ha fracassat.

Com sigui que firmen un document mercantil, en no pagar-los no poden reclamar.

Ahir la policia detingué dos dels amos d'aquestes agències, del quals s'ha demostrat que estafaven a una dama reata neta mil pessetes, i a un metge vint-cinc mil.

Hi ha altres perjudicats, que segurament, en saber la detenció dels autors, denunciarien les estafes de què han estat víctimes.

La cua de l'afar Xammar

Un dia de calma

Ahir al matí, al Jutjat núm. 9, que és el que instrueix el sumari fosc amb motiu dels fets ocorreguts l'altre dia a l'Audiència, va prosseguir la seva actuació.

Continuaren declarant els testimonis presencials proposats pel fiscal, compareixent davant del jutge senyor Mestres el redactor de "El Noticiero Universal" senyor Giraldou.

Segons les nostres referències, la declaració d'aquest testimoni fou molt breu i va revestir escàs interès. Sembla que va manifestar que quan van produir-se els incidents ell no es trobava a l'Audiència, i que per tant no sabia res del que se li preguntava.

Per altra banda és possible que el senyor Mestres hagués sol·licitat del senyor Emperador una ampliació de l'informe que el president de l'Audiència va trametre en el seu dia al Jutjat, ja aquest escrit va limitar-se a consignar que no recordava res del que va passar a la sala el dia d'autes després de llegida la sentència.

També els magistrats del Suprem que realitzen una informació pel seu compte van prosseguir les seves actuacions.

Van prendre declaració als magistrats senyors Jovino Fernández, Zúñiga i Pérez Martínez. La declaració d'aquest darrer fou la més extensa.

A darrera hora del matí va entrar al despatx dels magistrats del Suprem encapçalats de l'informe, possiblement requerit per aquests, el degà accidental del Col·legi d'Advocats, senyor Joan Molés.

L'activitat de la Policia Urbana

En el mes d'agost passat, la Policia Urbana ha realitzat els següents serveis:

1.033 captaires retirats de la via pública, dels quals 762 són homes, 226 dones i 65 infants (des del 5 d'abril, en què la Policia Urbana inicià aquest servei, fins al 31 d'agost, ha retirat de la via pública 4.401 captaires).

29.068 quilos de verdures decomissades a venedors irregulars i lliurades a institucions d'assistència.

443 quilos de fruita decomissada a venedors irregulars i lliurada a institucions d'assistència.

8.111 objectes diversos de bisuteria, mercaderia, cuina, etc., decomissats a venedors irregulars.

589 denúncies per infraccions molestoses al veïnat (espolsar catifes, estendre roba, llençar escombraries al carrer, etc.).

123 denúncies per exhibició de mostres a les voravies, sense autorització ni pagar arbitris.

234 denúncies per altres diverses ocupacions irregulars de la via pública.

119 denúncies per manca de patent o placa (drapaires, esmolets, cirabotes, carros, carretons, carrutxes i bicicletes).

26 denúncies per taules instal·lades al carrer, sense autorització ni pagar arbitris, a cafès, bars, etc.

38 denúncies per rètols, anònims i propaganda irregular, sense autorització ni pagar arbitris.

44 denúncies per trasllat clandestí de mobles.

115 denúncies per obres diverses sense permís.

15 denúncies per venda ambulants clandestina de llet i vi.

30 denúncies contra escombraries clandestines.

43 denúncies per infracció del Reglament de Circulació (a part dels serveis realitzats per la Policia de Tràfic).

33 denúncies per diversos altres conceptes.

Continua la neteja de gitanos captaires i no existeix un sol campament en tot el terme municipal.

Ha prosseguit l'acció contra els venedors irregulars de déjims de loteria, que ha determinat una considerable reducció en el nombre d'aquests venedors, i contra els cirabotes irregulars, el nombre dels quals també s'ha reduït considerablement.

Han estat destruïts 106 jocs de cartes incomplets o senyalats, decomissats a venedors ambulants, i 18 volums o col·leccions de postals immorals, decomissats a venedors ambulants immorals.

La Brigada Muntada ha començat a prestar regularment un servei de vigilància als jardins de Vallvidrera, Rabassada i Tibidabo, propietat de l'Ajuntament, i al jardí de Montjuïc, a part dels habituals d'aquella fonda.

Organitzat en forma eficaç el servei de recollida d'embuts que es perden, per tal de reintegrar-los amb la major rapidesa a llur família, n'han estat recollits 21 des del dia 10 d'agost, en què fou començada aquesta estadística. D'aquests, 19 han estat acompanyats a llur domicili, i dos han estat lliurats a la Protecció a la Infància, l'un per abandonament i l'altre de pròpia voluntat dels pares.

Cal anotar la detenció per part d'agents de la Policia Urbana de dos comerciants venedors de discos amb la tonada de l'antiga Marxa Reial.

Finalment, per desobediència greu o per agressió als agents del Cos, han estat detinguts 23 persones.

A part dels serveis ressenyats, han estat efectuats els habituals de vigilància i custòdia de locals i béns municipals, així com els motivats per fets delictius en els quals s'han trobat presents els funcionaris del Cos.

ENVIEU LES NOTES EN CATALA

Les misses que se celebraran demà, dijous, dia 20, a dos quarts d'onze, a l'església de la Casa Provincial de Caritat (Capella de la Marella Miranulosa); de deu a dotze, a l'església parroquial de Santa Maria de Jesús (Giró); i a les parròquies de Caldes de Montbui i Puigcerdà, s'aplicaran en sufragi de l'ànima de

Na Francisca Vilella i Vidal

vídua de Miquel Tosas

que morí el dia 20 de setembre de 1932, a l'edat de 78 anys

Confortada amb els Auxilis Espirituals

(A. C. S.)

El seu fill, néts, besnéts, nebots, cosins i tots els altres parents, en recordar-vos la irreparable pèrdua, us preguen que vulgueu tenir-la present en les vostres oracions i us agrairan l'assistència a alguna de les dites misses.

NO ES CONVIDA PARTICULARMENT

L'Excm. i Illm. Sr. Bisbe de Barcelona s'ha dignat concedir indulgències en la forma acostumada.

El Conseli de ministres d'ahir

Fora de l'ordre del dia, i degut a la urgència del cas, s'ha discutit un expedient relatiu a l'exarmada d'un prat comunal enclavat al terme de Valdesimontes (Segovia), i s'ha acordat no accedir a l'exarmada sol·licitada pels veïns de l'esmentat poble, en virtut dels informes facilitats pels tècnics de l'Institut.

- Seguidament s'ha aixecat la sessió.

MONDIALS ESPECTACLES

De la vida de Greta Garbo

Com fou contractada per a Amèrica

INTRODUCCIÓ

Una de les èpoques més interessants de la vida de la genial estrella sueca, el temps que va viure a Europa.

Deixant els records de la seva infantesa, hem escollit l'època en què es trobava a Berlín a les ordres de Pabst, un dels més grans directors que ha tingut el cinema europeu, avui també a Hollywood.

Greta Garbo, aleshores, no era més que una actriu—exactament el que és ara—, però vivia desapercebuda, i és molt probable que durant llarg temps no hauria estat més que una de tantes actrius que posseïen la cinematografia europea.

Es trobava, com hem explicat, a Berlín, sense amics, portant una vida que, amb el seu que guanyava, no tenia res a envejar. La seva única amistat era Stiller, actor cinematogràfic, amb qui treballava en els mateixos estudis i a qui contava les seves lluites. Stiller s'enamorà de Greta Garbo, però aquest ascendi, el seu amor es refredà, i es va pensar que amb la glòria adquirida podia continuar anant amunt en altres llocs, fora d'Alemanya.

SI, SOC ENCARA LLIBRE

Un dels actors principals i col·lega de Greta, home d'edat madura, havia estat particularment admirador de la seva bellesa.

Un matí l'auto de la companyia conduïa a Staaken Greta Garbo i el seu parteraire. L'auto, en una brusca maniobra, obligà Greta a anar de sobte al costat del seu company, qui agafant-li les mans li preguntà: "¿Sou encara llibre?"

Aquests mots sortiren, malgrat d'ell, dels seus llavis, i restà un moment perplex de la seva pròpia audàcia. Greta tancà els ulls i reflexionà algun temps. Aquests instants per a ell semblaren una eternitat. Finalment ella, amb una veu imperceptible, respongué: "Sí". En aquest moment l'auto parà davant de l'estudi.

UNA DONA ECONÒMICA

Es podria prendre per avarícia el sentit pràctic de Greta Garbo, si hom no s'adona que als països nòrdics ningú no gosa a qualificar així la preocupació primordial de l'estalvi. En tot cas podem assegurar que és cert que mai en la vida Greta Garbo no ha fet cap despesa inútil. Es coneixen poques actrius de les quals es pugui dir el mateix. Durant la seva estada a Berlín no malgastà mai. Els calçats i vestits anaven a càrrec de la casa productora. Unicament en el càlcul era una mica exigent. Ella explica: "Els meus peus són el meu turment, però ningú no se'n adonarà perquè si convé perdre'ls ho faré".

La suma de 4.000 marcs que guanyava era neta de qualsevol despesa. Havia encara de deduir el diner que Stiller devia per una aventura ocorreguda a Turquia. A més d'aquests diners que Greta economitava, en guardava també per a la seva família. Sovint ella expressava el desig d'un futur en què pugués unir-se tranquil·lament amb sa mare sense deure res a ningú.

¿QUI PAGARÀ EL MEU VIATGE?

Greta Garbo estava de retorn a Estocolm. Al cap de pocs dies rebé un telegrama:

"Us espero diumenge a la nit a Berlín... Pabst".

Greta havia aprofitat les vacances per passejar-se sola i patinar en els llacs que estaven encara gelats. Però a Berlín es va a estrenar el film de Pabst, on ella surt, i la publicitat exigia la seva presència.

¿Se la podrà veure a la capital alemanya? Però qui pagarà el seu viatge? pensava. A l'últim es decidí a telefonar, però es massa car, i optà per enviar un telegrama. Amb escriptura nerviosa i estrafol·la es posa a escriure, en els fulls de l'oficina, uns mots: "¿Qui pagarà el meu viatge? La meua frase brutal indigna Pabst en rebre el telegrama. Però li envia tot seguit els tres-cents marcs.

El 18 de maig de 1925, "El carrer sense alegria" fou presentat públicament, i l'endemà tots els diaris elogiaven aquest film. Greta Garbo no hi té pas un paper important. Però la publicitat, el desig de veure's-hi abans de marxar a Amèrica i els tres-cents marcs la decideixen, i va a Berlín. Veu el film, es presenta i va una vegada més al Luna-Park i als dançings del Kurfürstendamm.

Aquest fou el seu darrer dia d'estada a Berlín. El dia següent marxava cap a Nova York.

NOVETATS DISSABTE

Sol en la cumbre
del Mtre. SOROZABAL

Protagonista:
PAU HERTOGS

LES ESTRENES

"El 96 de Caballeria"
Febrer i Blay Fantàsia

Film francès dirigit per Max de Vaucorbeil, amb música de Ralph Erwin; produït per Royal-Film, i distribuït per Febrer i Blay, amb el següent repartiment: Betty Stockfield, la dama de la rosa; Lucien Baroux, el coronel; Jeanne Mérey, la criada; Pierre Brasseur, l'heroi; Raymond Cordy, els tres dracs; Pierre Magnier, el general.

El cinema francès, així com l'americà, ha arribat a la perfecció de la tècnica, ha assolit la supremacia, almenys, en un gènere, el vodevil. Amb quatre tipus, combinats i barrejats de mil maneres, els francesos saben crear les nits i una situacions. Un d'aquests vodevils és "El 96 de Caballeria", film basat en la vida de caserna en una ciutat de província on els dracs ho són tot.

Naturalment, els protagonistes són els tres actors: comiques del repartiment. Brasseur, Fernand i Cordy, i amb ells, unes quantes xicotes boniques, un general i un coronel, que és Lucien Baroux, les situacions surten soles i aviat de complicació en complicació arriben a l'absurd, acompanyades d'un diàleg viu en el qual sovint s'endevina la col·laboració dels mateixos que el sostenen. El públic, que omple de gom a gom el local, sense deixar una localitat buida, tampoc no deixa un moment de riure.

ACADEMIA MARSHALL

Rambla de Catalunya, 108, principal

Telèfon 72726

PIANO - VIOLI

VIOLONCEL

CLASSES ESPECIALS DE VIOLA TENOR PARRAMON

Solfeig - Teoria - Harmonia - Història - Estètica i Formes Musicals

Conferències sobre la Història del Piano, per Otto Mayer

Classes de Declamació catalana i castellana

Cursos d'Anglès i Francès

Obertura de curs: 1.er d'octubre. -- Queda oberta la matrícula d'onze a una i de cinc a vuit

D'UN FILM A L'ALTRE

* La història ens cita casos d'homes cèlebres, d'una facundia tal que podien dictar al mateix temps a diversos amanuenses. Sèneca i Juli Cèsar, en els temps antics. Simón Bolívar, Echegaray, Moret i Maura, en els temps moderns, eren capassos d'idees i records. Norman Taurag, l'animador de la Paramount que es revelà en dirigir "Las peripecias de Skippy", i després ens ha donat comèdies com "Esta es la noche" i "Soltero inocente", és també un home de rapidesa conceptual.

Recentment ho ha demostrat en dirigir la darrera comèdia de Chevalier, "El modo de amar", animant simultàniament els intèrprets de les versions francesa i anglesa sense tenir ni tan sols un moment de vacil·lació. "El modo de amar" és una comèdia moderníssima, portada a un ritme accelerat, per Chevalier, Anny Everet i l'irresistible Edward Everett Horton, trio d'insuperable vic còmica.

L'acció d'aquest film es descabella als barris populars de París, i Chevalier troba en el seu assumpte un dels papers més apropiats al seu temperament.

EDEN CONCERT

Nou de la Rambla, 12 - Tel. 6623

El primer Musi-hall d'Espanya

AVUI, IMPORTANT DEBUT

Laure Diana
Suprema gran vedette francesa

* Ja s'han fet públics els noms dels components del jurat per al concurs de cartells anunciant el film nacional "El negro que tenía el alma blanca", dels senyors Balart i Simó.

Aquests noms són els següents: pel Circel Artístic, els senyors Josep Almirall Sant, i l'Associació de Cartellistes encara no ha designat la persona que ha de representar-la; per la premsa, Tomás G. Larraya, director de "Films Selectos", i Joaquim Freixas Sauri, director propietari de "Arte y Cinematografía"; per la Cambra de Defensa Cinematogràfica, el seu president, senyor Pere de Vallescar Pauli, i el realitzador de la pel·lícula de Benito Perrojo.

El dia 19 del corrent es reunirà el Jurat per tal de pronunciar el fall, que serà publicat seguidament per a coneixement dels interessats i del públic.

* Maurice Chevalier és un dels més còpulsos representants que té l'enginy francès en el llenguatge universal.

En "La canción de París", que marca el seu debut en el film nord-americà, el veterà en l'ambient dels barris pobres de la capital francesa. En "El desfilé del amor" va fer de diplomàtic francès; interpretà el paper de cambriador francès en "Petit Café", i d'home de societat en "El gran charco". Com a tiut austriac donà una escapada a París en "El teniente seductor"; fou metge francès en "Una hora contigo", sastre francès en "Amor esta noche", i cinelebrat parisenc en "Soltero inocente".

En "El modo de amar", el seu nou film, el veurem fer de guia de París.

En la versió anglesa d'aquesta producció l'acompanyen Ann Dvorak i Edward Everett Horton, i en la francesa Jacqueline Francell i Marcel Vallée.

El director de totes dues versions és Norman Taurag, el mateix que va dirigir "Soltero inocente".

* De cop i volta, després d'un curt període de descans, ha tornat a renouar l'activitat al Hollywood berlès Neubabelsberg.

Com sempre, a la part de fora hi ha la realitat de la vida, tan vora un món d'il·lusions que constantment es produeixen per a desaparèixer poc després. Ja ho ahir el Llunyà Orient;

El Teatre

ESCENARIS

* Ha estat definitivament ultimada la formació que, a les ordres del primer actor i director Josep Galligó, ha d'actuar aquest hivern al teatre Studium, la qual, excepte petites variacions, és la mateixa que actua durant la darrera temporada. Heus ací la llista de la companyia, per ordre alfabètic: Actrius, Mercè Aragones, Olga Bellido, Maria Callejas, Esther Casals, Roser Coscolla, Neus Domènech, Isabel Monasterio, Consol Meler, Rosa Prunell i Assumpció Subies. Actors: Pere Casals, Josep Comelles, Carles Cornelles, Josep Font, Galligó, Ricard Ginés, Jaume Pons, Francesc Roca, Angel Rodríguez, Josep Torrents, Tomás Torrents i Enric Vilar. La inauguració de la temporada ha estat fixada per al dia 7 del proper mes d'octubre.

* La companyia d'operetes dirigida per Georges A. Urban, al cap de la qual figuren Neus Aliaga, Maria Teresa Klein i Tina Folgar, està recorrent, en el triomf, diverses poblacions catalanes. Ha actuat a Olot, a Girona, a Figueras, a Sant Feliu de Guixols... A tot arreu ha signat contracte per a tornar-hi. No podrà, però, atendre les moltes sol·licituds que li han estat adreçades. No podrà, perquè el 26 del mes que som debuta al Principat de València, substituint la Companyia Vila-Davi. Neus Aliaga és valenciana, i els seus compatriotes tenen ganes d'aplaudir-la.

Ja abans d'ahir la Viena de l'època del Congrés ja signa avui un lloc del món en aquella zona que travessa l'Amazonas a l'alçada de l'Equador. El director de producció, Karl Ritter, ens rep a l'entrada.

La porta està oberta, i ja allò primer que s'ofereix a la nostra vista és força complicat. Impossibile de reconèixer el gran vestíbul; els nostres ulls gaudeixen davant d'un espectacle imponent d'una continuada sèrie de gabinets i una gegantina sala de recepcions d'una arquitectura de fredes i extraordinàries dimensions. Benno von Arnt i Arthur Günther són els creadors d'aquesta decoració.

Cent persones, o potser més, aïllades de toletes de nit; rostres pintats de color obscuro al costat de rinxolats caps de ros clar; uniformes de la diplomàcia i dels alts funcionaris de l'Estat; una mescla d'interessants tipus de totes menes; tot això legitimit, en una escena fantàstica i teatral, que en aquest moment s'està assajant en forma muda.

Hans Steinhilff, que és el que dirigeix l'escena, llança a crits les seves veus de comandament, ja que d'altra manera li seria impossible fer-se entendre a través dels cinquanta metres que la superfície de la sala té d'extrem a extrem.

Ja en aquesta curta escena, que no és sinó un petit passatge del film quan aquest quedà completament acabat, podem donar-nos una idea aproximada del que es vol dir amb "La Isla". L'ambaixador, volat dels senyors de la seva ambaixada, dona una recepció. Es troba col·locat en un lloc un xic més alt que els invitats, els quals li van essent presentats successivament.

Brigitte Helm sosté amb un somriure les mirades de Willy Fritsch, Heinz von Cleve, Hubert von Meyerinck i d'altres. És per a ella mateixa una "illa" dintre d'una altra "illa"; l'única dona europea dintre d'aquesta comunitat d'homes. I comença la recepció: "Que ningú no saludí una altra persona abans d'haver estat presentat a l'ambaixador...", crida Steinhilff, que demostra ésser un excel·lent mestre de cerimònies. Otto Tressler dona la mà a centenars de persones, escolta tant noms i cal·la. Alta diplomàcia.

La mateixa escena es repeteix en la versió francesa ("Les Isolées"), en la qual el paper de protagonista també està a càrrec de Brigitte Helm, essent els altres intèrprets els artistes francesos Henry Roussel, Roger Duchesne, Raymond Rouleau i François Rosay.

Durant un petit descans, Willy Fritsch ens conta alguna cosa del seu viatge de vacances a la Selva Negra; pregunta quan s'empendrà el viatge per al rodatge a l'aire lliure (que haurà de fer-se a Dalmàcia), i s'assen amb molt de compte en una de les esveltes i finíssimes legítimes cadenes, que més aviat són al·l per efecte decoratiu. També apareix per primera vegada en el film sonor Walther Frank, com a important contrari de la "gent de l'illa".

El que el vestit de perles de Brigitte Helm pesa trenta-set llibres, i el que el parquet es fes rellicós i perillós darrera d'ella, en trencar-se una malla, són petites coses de les quals n'hi ha a certains en el rodatge d'un film, i que té tanta importància per al conjunt com pugui tenir-ne qualsevol altra cosa. El visitant pren nota d'elles, perquè ha vingut aquí per tal veure com més millor.

Una nova orientació en les activitats del Publi-Cinema

El Publi-Cinema, l'iniciador del cinema informatiu a la Península, acaba d'obtenir en propietat no menys que tota la producció de l'Eclair Journal, la gran marca precursora dels noticiaris cinematogràfics.

Marca, la de l'Eclair Journal, prou acreditada en els més destacats medis del setè art a Europa, per ésser ella la que distingeix les revistes cinematogràfiques exhibides als salons de Londres, Roma, París, Berlín i, en un mot, de totes les grans capitals europees.

Tampoc no li és inferior cap altra revista en allò que es refereix a subministrament ràpid; un admirable servei d'aviació proporcionarà al Publi-Cinema, cada setmana, tot just filmats, tots els principals assumptes europeus d'informació amb celeritat més intensa que la de la mateixa premsa il·lustrada.

Ho palesa l'actual número de l'Eclair Journal, ja estrenat al Publi-Cinema, que conté un impressionant reportatge del sinistre que ha provocat la perduda del "Morro's Castle", la informació del qual sinistre és encara viva en les columnes dels nostres rotatius.

Afegiu a això una esplèndida presentació, una fotografia impecable, tot degudament dirigit i combinat per experts del periodisme, per la qual cosa el Publi-Cinema, fidel a la seva orientació primera, no ha vacil·lat a obtenir en propietat l'Eclair Journal per a assegurar-se així el subministrament regular d'aquesta revista, i comenteu que això no passa d'ésser una senzilla novetat entre tantes altres com ens ofereix enguany el Publi-Cinema.

NOVETATS DISSABTE

Sol en la cumbre
del Mtre. SOROZABAL

Protagonista:
PAU HERTOGS

LES PROVES

EXCLUSIVES TRIAN

Avui, dimecres, al cinema Kursaal, es projectarà en sessió privada "Els miserables", producció que s'anuncia com un dels encerts més grans d'aquesta coneguda casa llagatera.

Enemigues cordials

Adrienne Ames i Raquel Torres Ames no es poden veure. La cosa es comprèn: Adrienne Ames es diu Ames perquè es va casar amb Stephen Ames. I Raquel Torres es diu Ames perquè s'ha casat amb Stephen Ames, que s'ha divorciat d'Adrienne ex-Ames.

Per a venjar-se, Adrienne ex-Ames, el nom de soltera de la qual no sabem per què es va donar a conèixer després de casada, s'ha fet seva Lupe Vélez, que era molt amiga de Raquel. I Raquel ara està furiosa i no es parla amb Lupe, encara que són compatriotes i per tant parlen el mateix idioma.

HEUS AÇÍ LA PELLICULA!
LA VOSTRA PELLICULA!
LA PELLICULA DE TOTS!

Perquè de alegria, és opti-misme, és... JOVENTUT

Els segrestaments d'infants

La por de Marlene Dietrich

Marlene Dietrich és, al mateix temps, la dona més feliç i la més esverada de Hollywood. Troba la seva felicitat en la companyia de la seva filla, que adora, i el seu esvarament és degut al fet que viu amb la constant amenaça que la nena sigui rapta.

Nit i dia, guardians armats patul·len pels terrenys de la seva casa de Beverly Hills. Amb el permís del propietari han fet posar barres de ferro a totes les finestres, i en totes les ocasions que porta la nena a passejar en cotxe tant el xofer com el mecànic van armats fins a les dents.

Si algú creu que és un cas de temperament d'actriu i que aquestes precaucions són innecessàries, es pot assegurar que Marlene Dietrich no és una històrica ni molt menys. I, de totes maneres, cal convenir que el cap de policia de Los Angeles no és una persona històrica.

No fa gaire temps aquest funcionari advertí per ràdio els ciutadans. En cridar l'atenció dels ràdio-oients remarcava el fet que l'abolició de la

lleï seca havia deixat sense negoci gran nombre de contrabandistes. Aquests homes fora de la llei—deia—s'havien acostumat a treure enormes beneficis del seu tràfic il·lícit. Amb les seves rendes suprimides de cop havien cercat altres "rackets" igualment profitosos. I de tots cap no era tan rentat com el "snatch". "Snatch" és, sembla, el nom del segrestament en argot dels baixos fons.

Això—diu Marlene en parlar-ne—ja era prou espantós; però no era pas tot, perquè el cap de policia declarava que no tenia prou homes a la seva disposició per evitar els segrestaments, i per això avisava tota persona prou rica que supli aquesta deficiència amb una guàrdia particular armada.

¿Qui és que no s'espantaria amb un semblant avís fet per l'home que està al cap de les forces de policia?

Per a mi, no tinc por. Sóc el pare de Charlie Chaplin en aquesta qüestió. Com ell, no tinc ningú que pugui pagar cinc cèntims per alliberar-me. Però donaria tot el que tinc al món i m'enduntaria per la resta de la meua vida per obtenir la llibertat de la meua filla si fos segrestada. ¿Es estrany, doncs, que prengui aquestes mesures per la seva seguretat?

Els admiradors a ultrança d'Amèrica poden tenir en aquestes coses motiu de meditació.

NOVETATS DISSABTE

Sol en la cumbre
del Mtre. SOROZABAL

Protagonista:
PAU HERTOGS

ARGUMENTS ABREUJATS

GRANADEROS DE AMOR

Erich Remberg, jove autor-compositor-actor vienès, acaba d'obtenir un sorollós èxit amb la seva obra més recent. Els seus amics li aconsellen que abandoni el gènere de sarsuela moderna i escrigui una bona opereta a l'antiga.

En busca de material i inspiració per a la seva nova obra, se'n va amb el seu amic Reppi a Meran, un poblet al Tirol austríac. Posen al castell Von Keller, on són rebuts pel baró Von Keller.

A Reppi no li agrada el lloc, però Erich diu que l'ambient és ideal. Durant la primera nit, borrascosa, al castell, Erich coneix Loni von Keller, i queda molt impressionat quan ella li conta el misteri d'una de les habitacions del castell.

En aquesta habitació troba un quadre de la invasió napoleònica. Ací la pel·lícula canvia a l'entrada a Meran de les tropes franceses i el Coronel ordena a Erich, el Tinent Marquis, que cerqui posada per als soldats.

Després de molta discussió, el Coronel, per a consternació del burgmestre, elegix el castell Von Keller com a quarter general, encara que el burgmestre digui al coronel que el baró és a la guerra i que la baronessa Loni està sola al castell.

Erich coneix Loni, i se'n enamora.

En una festa que el coronel fa per als aldeans, ella, per fi, confessa el seu amor a Erich.

Enmig de la festa, els francesos reben notícies que els austríacs han sorpres les seves tropes forçant una retirada.

Les tropes franceses abandonen Meran i Bombaste, l'ordenança d'Erich, s'acomiada d'Anna, la cambrera de Loni, l'única persona que s'ha quedat amb ella al castell.

Erich es queda i tracta de fer que Loni fugi amb ell, però es veu obligat a amagar-se a la cambra de Loni quan arriben les tropes austríacues.

August i el baró informen Loni que el dia següent es farà la festa per a celebrar el compromís matrimonial. Loni no sap què fer, puix tem per la vida d'Erich. L'endemà, Erich, desitjant de cridar, diu a August que sofreix una seriosa malaltia mental.

August, preocupat, desapareix, i llavors Erich tracta de nou que Loni fugi amb ell, però ella es nega a fer-ho.

Aquesta nit, quan els convidats comencen a arribar per a la festa, Erich intenta abandonar el castell amb Loni, però es detingut pels guàrdies. Empresa per son pare, Loni confessa que estima a Erich i que al·londrava el castell amb ell per la seva pròpia voluntat.

El baró i August es posen furiosos. En aquest moment Bombaste arriba amb la notícia que s'ha signat un armistici. Erich i Bombaste són condemnats a mort si no es declara l'armistici.

Un dispar de canó significarà que la guerra continua. Dos, que s'ha fet la pau. Tots esperen ansiosament el senyal. Se sent un dispar. Un moment de dubte i després l'altre.

A mesura que es canta el final, la cambra retrocedeix i revela tot el grup en el seu escenari. Baixa el teló i se sent un aplaudiment eixordador.

Erich surt a l'escenari i dona les gràcies al públic pel seu entusiasme acolliment, i presenta la seva esposa, l'encisadora Loni, la qual, explica, va trobar quan va fer la seva visita al castell dels Von Keller.

Bessons

Quan Dixie Lee, la senyora de Bing Crosby, va tenir bessona, va anular el rècord de Hollywood, que etien Charles Starrett i la seva muller. Perquè a Hollywood no hi havia cap més bessons que els Starretts. Ara n'hi ha dos parells, i tots dos de nois.

OLYMPIA

CIRC ECUESTRE

TERCERA TEMPORADA 1954-55

Direcció artística
MANUEL SUGRANYES

Dissabte, 22 de setembre, a dos quarts de cinc de la tarda. INAUGURACIÓ DE LA TEMPORADA I PRESENTACIÓ de la

Companyia de Circ Ecuestre i Grans Espectacles Internacionals

110 NOTABILÍSSIMS ARTISTES, 110

21 ATRACCIONS DE PRIMERISSIM ORDRE, 21 (totes noves a Barcelona)

CARPI - NONNY - NITTO clowns parodistes i musicals

SPIRAS el canàlle núm. 17

THE 10 RIAZEED bre trupe de sardanes

REMY VENTURA present

COCÓ la vedette que canfa, balla, parla i vocalitza admirablement

BEDINI - TAFANI velletes de tots els tipus d'Europa

PAOLO la novena meravella

ELS 6 CAVALLS DE HOUKE fantasia ecuestre de grans dios mèn

10 Sylvest, formidable Reine Roulotte; The Waldons

5 Arlokins, Orhi-Syhs, aeri de gran mèrit

Els 4 Bragars

acrobates olímpics del Fie Theater. TROYKA - TEKIE, augustos de sobre; Toni Señalada, Popi, Gollat i Silva

Gada nit, a les 10.15. Dijous, dissabtes i festius, matines

Butaques: 3 ptes. General: 1 pesseta

Encarregueu les vostres localitats amb temps a la Comptadoria de l'Olympia i al Centre Localitats, Plaça de Catalunya, 9.

ESTRANGER

Les jornades ginebrines

(Ve de la primera pàgina)

Recordant totes les ocasions en què la U. R. S. S. ha col·laborat ja amb altres Estats, especialment en qüestions de caràcter humanitari i en el manteniment de la pau, el senyor Litvinov ha declarat que Rússia està disposada a contribuir amb totes les seves forces a la lluita contra els elements bel·lics, i creu que encara que no s'ha fet tot el degut per evitar la guerra cal tancar el pas als que volen canviar el mapa d'Europa i Asia per l'espasa, puix que la guerra representaria un veritable desastre per a tots.

Ha afegit que la pau i la seguretat no s'han de fonamentar en promeses verbals o intencions pacífiques, sobretot quan existeixen raons per esperar una agressió. Cal admetre que tot Estat té el dret d'exigir als seus veïns garanties eficaces de seguretat.

La Societat de Nacions no pot aconseguir abolir la guerra, però si els seus membres tenen ferma voluntat de pau, això ja és molt per a disminuir els riscos d'un conflicte.

El senyor Litvinov ha acabat el seu discurs afirmant que amb els seus 160 milions d'habitants, Rússia farà sempre a la Societat de Nacions la seva aportació de pau.

En acabar la delegació soviètica, el públic ha romangut en aplaudiments i un cert nombre de diferents crítics.

A la sisena Comissió. — Una relació del delegat argentí Levillier :: :: ::

En la sessió celebrada per la sisena Comissió, el delegat argentí senyor Levillier ha presentat una proposició molt important, un paràgraf de la qual és:

"Des de fa 35 anys les investigacions fetes a tots els arxius dels països americans del sud han demostrat completament el concepte que els drets de l'home són la base de la civilització i de la cultura."

Aquesta proposició ha estat defensada pels delegats hispano-americans i germanes en la sessió.

El senyor Casares s'ha adherit tanmateix a la dita proposició i s'ha felicitat a nom d'Espanya per la iniciativa argentina.

La prova nàutica anglo-americana

Rècord de velocitat en llanxa d'un motor

New Port, Rhode Island, 18. — Una llanxa britànica té fins ara el rècord de velocitat en llanxes amb motor. El "Heron" ha estat batejat amb el nom de "Heron" i ha estat batejat amb el nom de "Heron".

El temps emprat en el recorregut total d'una llanxa amb motor de 300 cavalls és de 10 minuts i 40 segons, mentre que el "Heron" ha invertit 10 minuts i 23 segons.

Worcester, 18. — Scott Paine ha batejat el motor d'una llanxa amb el nom de "Heron".

El temps emprat en el recorregut total d'una llanxa amb motor de 300 cavalls és de 10 minuts i 40 segons, mentre que el "Heron" ha invertit 10 minuts i 23 segons.

Worcester, 18. — Scott Paine ha batejat el motor d'una llanxa amb el nom de "Heron".

El temps emprat en el recorregut total d'una llanxa amb motor de 300 cavalls és de 10 minuts i 40 segons, mentre que el "Heron" ha invertit 10 minuts i 23 segons.

Worcester, 18. — Scott Paine ha batejat el motor d'una llanxa amb el nom de "Heron".

El temps emprat en el recorregut total d'una llanxa amb motor de 300 cavalls és de 10 minuts i 40 segons, mentre que el "Heron" ha invertit 10 minuts i 23 segons.

Worcester, 18. — Scott Paine ha batejat el motor d'una llanxa amb el nom de "Heron".

El temps emprat en el recorregut total d'una llanxa amb motor de 300 cavalls és de 10 minuts i 40 segons, mentre que el "Heron" ha invertit 10 minuts i 23 segons.

Worcester, 18. — Scott Paine ha batejat el motor d'una llanxa amb el nom de "Heron".

El temps emprat en el recorregut total d'una llanxa amb motor de 300 cavalls és de 10 minuts i 40 segons, mentre que el "Heron" ha invertit 10 minuts i 23 segons.

Worcester, 18. — Scott Paine ha batejat el motor d'una llanxa amb el nom de "Heron".

El temps emprat en el recorregut total d'una llanxa amb motor de 300 cavalls és de 10 minuts i 40 segons, mentre que el "Heron" ha invertit 10 minuts i 23 segons.

Worcester, 18. — Scott Paine ha batejat el motor d'una llanxa amb el nom de "Heron".

El temps emprat en el recorregut total d'una llanxa amb motor de 300 cavalls és de 10 minuts i 40 segons, mentre que el "Heron" ha invertit 10 minuts i 23 segons.

Worcester, 18. — Scott Paine ha batejat el motor d'una llanxa amb el nom de "Heron".

El temps emprat en el recorregut total d'una llanxa amb motor de 300 cavalls és de 10 minuts i 40 segons, mentre que el "Heron" ha invertit 10 minuts i 23 segons.

Worcester, 18. — Scott Paine ha batejat el motor d'una llanxa amb el nom de "Heron".

El temps emprat en el recorregut total d'una llanxa amb motor de 300 cavalls és de 10 minuts i 40 segons, mentre que el "Heron" ha invertit 10 minuts i 23 segons.

Worcester, 18. — Scott Paine ha batejat el motor d'una llanxa amb el nom de "Heron".

El temps emprat en el recorregut total d'una llanxa amb motor de 300 cavalls és de 10 minuts i 40 segons, mentre que el "Heron" ha invertit 10 minuts i 23 segons.

Worcester, 18. — Scott Paine ha batejat el motor d'una llanxa amb el nom de "Heron".

El temps emprat en el recorregut total d'una llanxa amb motor de 300 cavalls és de 10 minuts i 40 segons, mentre que el "Heron" ha invertit 10 minuts i 23 segons.

Worcester, 18. — Scott Paine ha batejat el motor d'una llanxa amb el nom de "Heron".

El temps emprat en el recorregut total d'una llanxa amb motor de 300 cavalls és de 10 minuts i 40 segons, mentre que el "Heron" ha invertit 10 minuts i 23 segons.

Worcester, 18. — Scott Paine ha batejat el motor d'una llanxa amb el nom de "Heron".

El temps emprat en el recorregut total d'una llanxa amb motor de 300 cavalls és de 10 minuts i 40 segons, mentre que el "Heron" ha invertit 10 minuts i 23 segons.

Worcester, 18. — Scott Paine ha batejat el motor d'una llanxa amb el nom de "Heron".

El temps emprat en el recorregut total d'una llanxa amb motor de 300 cavalls és de 10 minuts i 40 segons, mentre que el "Heron" ha invertit 10 minuts i 23 segons.

Worcester, 18. — Scott Paine ha batejat el motor d'una llanxa amb el nom de "Heron".

El temps emprat en el recorregut total d'una llanxa amb motor de 300 cavalls és de 10 minuts i 40 segons, mentre que el "Heron" ha invertit 10 minuts i 23 segons.

Worcester, 18. — Scott Paine ha batejat el motor d'una llanxa amb el nom de "Heron".

El temps emprat en el recorregut total d'una llanxa amb motor de 300 cavalls és de 10 minuts i 40 segons, mentre que el "Heron" ha invertit 10 minuts i 23 segons.

Worcester, 18. — Scott Paine ha batejat el motor d'una llanxa amb el nom de "Heron".

El temps emprat en el recorregut total d'una llanxa amb motor de 300 cavalls és de 10 minuts i 40 segons, mentre que el "Heron" ha invertit 10 minuts i 23 segons.

Worcester, 18. — Scott Paine ha batejat el motor d'una llanxa amb el nom de "Heron".

El temps emprat en el recorregut total d'una llanxa amb motor de 300 cavalls és de 10 minuts i 40 segons, mentre que el "Heron" ha invertit 10 minuts i 23 segons.

Worcester, 18. — Scott Paine ha batejat el motor d'una llanxa amb el nom de "Heron".

El temps emprat en el recorregut total d'una llanxa amb motor de 300 cavalls és de 10 minuts i 40 segons, mentre que el "Heron" ha invertit 10 minuts i 23 segons.

Worcester, 18. — Scott Paine ha batejat el motor d'una llanxa amb el nom de "Heron".

Per la independència d'Àustria

Converses preliminars del pacte que ha de garantir-la

Ginebra, 18. — Les converses relatives al projecte del pacte destinat a garantir la independència de la república austríaca continuaran en el curs d'aquesta setmana.

La vacil·lació del govern britànic a prendre nous compromisos en el continent i les aprensions de la Petita Entesa, semblen orientar els promotors d'aquest acord cap a una fórmula anàloga a la del pacte de Locarno, que garanteix les fronteres del Rin.

Per aquest tractat el procediment de protecció entraria en el quadre de l'organització ginebrina i preveuria la intervenció del Consell de la Societat de Nacions. Però no és el cas d'esperar una solució ràpida entre les nacions interessades: Anglaterra, França, Itàlia i Petita Entesa.

Declaracions de Barthou a un diari iugoslau :: ::

Belgrad, 18. — El diari "Pravda" publica unes declaracions fetes a Ginebra pel senyor Barthou a un redactor del periòdic.

Interrogat sobre la qüestió de la independència d'Àustria, el senyor Barthou ha dit:

"He parlat d'aquest problema amb el canceller Sr. Schuschnigg, el qual m'ha afirmat que el govern austríac no és partidari de la restauració dels Habsburg. El senyor Schuschnigg em parlà també de la seva visita a París durant el mes de novembre."

El senyor Barthou precisà dues solucions al problema de la independència d'Àustria: primera: Conclusió d'un pacte de garanties entre els Estats veïns d'Àustria; segona: Que tots aquests membres de la Societat de Nacions prometin garantir la independència d'Àustria.

El senyor Barthou és partidari de la segona solució, a favor de la qual s'han pronunciat representants de la Petita Entesa.

L'optimisme de Schuschnigg

Viena, 18. — El canceller senyor Schuschnigg, en unes declaracions fetes a un redactor del periòdic "Antliche Nachrichten", afirma que els treballs de Ginebra han donat fàlgors resultats per a Àustria.

Cree poder afirmar — afegí — que la meua breu estada a Ginebra ha contribuït força a aclarir definitivament l'evolució a l'Europa Central, en el sentit del principi que Àustria no ha deixat de reclamar.

Encara que el canceller en aquestes declaracions sobre el resultat de la seva estada a Ginebra no ha esmentat les capitals europees que pensa visitar oportunament, es creu segur, als cercles ben informats, que una de les capitals que visitarà primerament, serà París.

La Conferència Comercial Interparlamentària de Belgrad

Belgrad, 18. — La conferència interparlamentària s'ha reunit aquest matí sota la presidència de l'ex-ministre senyor Yankovitch, que donà les gràcies per la seva designació, enmig de vives aclamacions de tots els delegats.

La conferència començà immediatament la discussió de les Resolucions que han estat presentades per les Comissions.

També s'ha discutit l'estabilització de la moneda, base de les seves relacions amb el preu de la metraderia.

La Comissió, després d'un llarg debat, creu que la millor fórmula d'estabilització de la moneda és la seva reacció amb l'or i que la millor fórmula per remeiar la crisi econòmica que pateix actualment el món és adoptar la base de l'estabilització or.

Una protesta dels ucrainians de Polònia a la S. de N.

Varsòvia, 18. — Els diputats del partit ucrainià a la Cambra polonesa han manifestat la intenció de protestar a la Societat de Nacions contra l'actitud presa pel Govern polonès amb referència a les minories nacionals.

Preparatius militars dels E. U. a Alaska

Londres, 18. — Malgrat la notícia d'una probable represa entre Moscou i Tòquio de les negociacions pel ferrocarril de l'Est xinès, ací es considera la crisi de les relacions entre la U. R. S. S. i el Japó com a permanent, i se segueixen amb viu interès les informacions que vénen del Pacífic i preferentment les que fan referència als preparatius militars que descabellen els Estats Units a Alaska.

Persuadits que un dia o altre esclatarà un conflicte a les vores del Pacífic, el govern de Washington està creant bases estratègiques a les illes Hawaii, i sobretot, a Alaska. Recentment la premsa moscovita va constatar que aquest territori, la població total del qual no passa de 60.000 habitants, posseeix, no obstant, 77 aeròdroms i sis ports aeris. Els ministeris de la Guerra i de la Marina als Estats Units han obtingut del Congrés crèdits per a l'estudi meteorològic, topogràfic i geogràfic de la regió.

Que Alaska estigui destinada a servir de plaça d'armes i a jugar eventualment un paper de primer pla en una nova guerra russo-japonesa, ningú no ho ignora a Washington.

Naturalment, el Japó vigila de prop aquesta transformació d'Alaska en base estratègica. A Tòquio hom està preocupat, mentre que a Moscou hom està satisfet, ja que Alaska, punta extrema del continent americà, serviria de lligam amb les possessions extrem-orientals de la U. R. S. S.

La propera Conferència Balcànica

Constantinoble, 18. — La propera Conferència Balcànica es reunirà a Constantinoble, avui Estambul, de l'1 al 8 d'octubre vinent. El programa serà el següent:

1.—Acord consular balcànic.

2.—Pacte i tractats de l'Entesa Balcànica.

3.—Acostament científic i literari.

4.—Col·laboració econòmica industrial i agrícola.

5.—Comunicació i turisme.

6.—Qüestions socials i higièniques.

7.—Unió postal i telegràfica.

La convocatòria de la Conferència demostra que les petites divergències sorgides entre alguns dels països signants del pacte han estat afortunadament i ràpidament eliminades.

La guerra del Chaco

Una nota sobre les negociacions per a solucionar el conflicte

Asunción, 18. — La Cancelleria ha publicat una nota sobre l'estat de les negociacions per a resoldre el conflicte del Chaco, negociacions proposades per diversos països.

En aquesta nota es fan constar les proposicions fetes per ambdues parts i l'acabament de les negociacions a causa de la intransigència del Govern de La Paz.

La conferència començà immediatament la discussió de les Resolucions que han estat presentades per les Comissions.

També s'ha discutit l'estabilització de la moneda, base de les seves relacions amb el preu de la metraderia.

La Comissió, després d'un llarg debat, creu que la millor fórmula d'estabilització de la moneda és la seva reacció amb l'or i que la millor fórmula per remeiar la crisi econòmica que pateix actualment el món és adoptar la base de l'estabilització or.

Una protesta dels ucrainians de Polònia a la S. de N.

Varsòvia, 18. — Els diputats del partit ucrainià a la Cambra polonesa han manifestat la intenció de protestar a la Societat de Nacions contra l'actitud presa pel Govern polonès amb referència a les minories nacionals.

La situació europea Preocupacions de la premsa anglesa

Londres, 18. — La premsa d'aquest matí es mostra molt preocupada pel rumb de la política centro-europea. Segons notícies que han arribat a diferents diaris, l'acostament franco-italià podria donar lloc a una revisió de l'estat actual de les aliances, i l'ajut de França als Soviets, el desplaçament de Polònia de la seva aliança amb França.

Alguns periòdics insisteixen en què s'està formant per part d'Alemanya una aliança que comprendria Alemanya, Polònia, Hongria i Iugoslàvia. El "Daily Mail", comentant aquesta notícia, diu que aquesta aliança militar seria la més potent que Europa hagi vist des de Napoleó.

Per altra part, certs diaris, en recollir aquesta notícia, asseguren que en cas que un acord, França formaria una aliança amb Rússia, Txecoslovàquia, Romania i seguretat italiana.

La decisió de Polònia, cada dia més accentuada, d'abandonar la seva aliança amb França, sembla que és degut a la seguretat que ha rebut que Alemanya s'està preparant a ésser una de les primeres potències militars en breu termini.

Per altra part, Iugoslàvia jutja propera una guerra entre Alemanya i Itàlia per la independència d'Àustria, i per tant, vol posar-se al costat d'Alemanya, a la qual creu superior a la potència militar d'Itàlia, a la qual no concedeix cap capacitat militar.

El diari de lord Protheroe està certament ben informat sobre els esdeveniments internacionals; però les notícies publicades aquest matí són considerades en alguns cercles polítics almenys quelcom exagerades.

S'observa en aquests cercles que pot efectuar-se un bloc entre Alemanya, Polònia i Hongria, però és difícil que Iugoslàvia hi pugui participar. Una política semblant seria per a Belgrad equivalent a un suïcidi.

Sense tenir en compte les exigències hongareses sobre una vasta zona de territori que avui pertany a Iugoslàvia, si aquest país tingués un conflicte al mateix temps amb Itàlia i França, arribaria ràpidament la seva destrucció.

No és el cas d'establir paral·lels entre les aliances militars del temps de Napoleó i la que avui s'hauria de formar, també perquè es tracta de països diversos més o menys bel·licoses. Però privats de recursos econòmics. Es considera més probable una entesa, sinó una aliança, però amb l'únicament pacífica, entre Anglaterra, França, Itàlia i Rússia.

Un desvetllament del terrorisme nazi a Àustria?

Viena, 18. — Malgrat totes les precaucions preses pel govern, hom sap que la reorganització del partit nazi és porta a cap amb tota celeritat. Se sap que la reorganització ha d'ésser completada el primer de novembre, i ha estat iniciada després del Congrés de Nuremberg, on han estat presos els acords entre els caps nacionals-socialistes austríacs i alemanys, davant Rodolf Hess, en representació del Führer. El desig que el partit estigui reorganitzat per al primer de novembre ha estat expressat personalment per Hitler.

Per a aquesta mateixa data es miraria d'entrar a Àustria els nazis que es troben a Alemanya, Suïssa i Iugoslàvia. De moment, aquests fins al 13 de gener ha estat imposada als nazis la moderació de llur ardor. Després del plebiscit del Sarre, que Hitler creu de cert que li serà favorable, en proclamar la victòria els nazis se sublevarien tots i donarien un nou cop de gran volada.

Tot això des del punt de vista històric està molt ben ideat, però el govern austríac ja està al corrent de tot i pren les seves precaucions. Però és té la impressió general que a Àustria es preparen nous esdeveniments sagnants, malgrat totes les mesures preventives.

Solució de l'incident entre Suïssa i Alemanya per contraban d'armes

Berna, 18. — A conseqüència de la incautació en una canoa automòbil d'un contraban d'armes, explosius i material de propaganda nacional-socialista, que es transportava des d'Alemanya a Suïssa passant per territori suís, la Legació d'aquest país ha efectuat una gestió a Berlín. La resposta de l'Oficina alemanya de Negocis estrangers confirma aquest fet de contraban passant per Suïssa, i després de lamentar vivament l'incident, anuncia que s'adoptaran totes les mesures necessàries per a evitar d'avui endavant la repetició de fets semblants.

El Consell federal ha considerat satisfactoria la resposta del Reich, i per tant considera terminat aquest incident diplomàtic.

Les darreres troballes del Reichsführer

Berlín, 18. — Amb l'objecte d'estalviar cacau, i en conseqüència restringir la importació d'aquest producte, s'ha publicat una ordenança oficial en la qual es prescriu que les fàbriques de xocolata reduïxin la proporció del cacau en la xocolata i amplin la de la llet i el sucre.

Un drama misteriós en un castell històric francès

París, 18. — A l'històric castell d'Aynac ha tingut lloc un drama que, donada la mort dels dos protagonistes, queda envoltat en el misteri.

El castell era habitat per la jove baronessa de Sevin i dos nens, de quatre i vuit anys.

Aquest darrer en entrar al dormitori de la seva mare, ahir al matí, la va trobar morta sobre el llit, amb el craní foradat per un tret de revòlver.

A terra hi havia el cadàver d'un jove operari electricista anomenat Crano Magnaud.

Vora el llit de la mare morta plorava la petita Josefina, de quatre anys, en el seu llit.

El noi va donar l'alarma i arribaren els familiars i els agents. Ningú, però, no va saber explicar-se la presència de Magnaud al dormitori de la baronessa.

Hom sap que la senyora protegida l'operari i és creu que aquest s'havia equivocat respecte als sentiments que l'havien empenya a interessar-se per ell. Però, ¿per què se li han trobat dos revòlvers a les butxaques? Misteri.

A la comissió parlamentària per l'afar Stavisky

L'informe Guillaume sobre la mort de Prince serà publicat

París, 18. — La Comissió parlamentària d'enquesta de l'afar Stavisky ha decidit, per 19 vots contra 8, la publicació íntegra de l'informe de la policia relatiu a l'assumpte del magistrat senyor Prince, malgrat la carta en la qual el ministre de Justícia es negava a autoritzar l'esmentada publicació, seguint les regles establertes per a les instruccions judicials.

L'esmentada Comissió ha adoptat igualment per unanimitat la moció presentada pel senyor Mandel, fent constar el seu sentiment per la negativa del senyor Chéron a publicar l'esmentat informe, mentre que fou publicat el dels perils metges, que havia de figurar igualment en la instrucció i tenint a més en compte que s'han comès indiscrecions respecte a l'esmentat informe de la policia.

Comissió anglesa a Berlín per intentar una regularització del comerç anglo-alemany

Londres, 18. — Per tal de negociar unes noves bases que regulin el comerç anglo-alemany ha marxat a Berlín una comissió.

Actualment el comerç anglo-alemany sofreix una gran disminució a conseqüència de les disposicions adoptades per Alemanya sota la direcció del doctor Schacht. Ultra la regulació del comerç, la comissió que va a Berlín haurà de cercar una solució al greu problema de les transferències.

Als cercles financers es diu que en el cas que aquesta comissió no resolgui satisfactoriament les qüestions que fan referència a les transferències, el Govern britànic adoptarà el sistema de les compensacions, ja adoptat per la Cambra dels Comuns.

Demanda de mesures severes per part de la Federació Industrial britànica

En una reunió celebrada pel Comitè de Tarifes i Tractats de Comerç de la Federació d'Indústries Britàniques, a la qual assistien representants de les principals indústries i agrupacions comercials britàniques, fou adoptada per unanimitat una resolució demanant al Govern britànic que adopti immediatament mesures severes per tal d'obtenir l'aranjament dels deutes comercials amb Alemanya i establir mètodes que assegurin el pagament de les transaccions comercials corrents i futures amb l'esmentat país.

Aquesta resolució, un cop aprovada, fou transmesa al president del Board of Trade.

Camp de treball per a dones a l'Alemanya hitleriana

Berlín, 18. — Es preveu actualment la creació d'un camp de treball per a les dones a Lelechin.

Aquest campament s'obrirà probablement a començaments d'abril de 1935, i les dones i les noies que hi portaràn seran ocupades en treballs agrícoles.

L'estafada del Banc d'Espanya

(Ve de la primera pàgina)

Aquest home tan simpàtic és l'animador de negocis originals. El seu interès en el llançament de "Photomaton" a Barcelona. Els obrers que munten la primera botiga d'aquesta empresa, al carrer de Pelayo, coneixen els crics i la frenètica activitat de l'animador Finizio.

No sabem el que passa, però poc temps després el nostre home és acomiadat violentament de la casa "Photomaton".

Ha fallat la fotografia ràpida? Vicente Finizio no s'espanta. Poc temps després el trobarem fent en el llançament d'un altre negoci original: el golf miniatura. Vicente aporta per un quant temps la seva "experiència" i la seva simplicitat professional al golf miniatura, que s'instal·la als baixos de l'Excelisior. Abans que el negoci faci fallida, Finizio ha de sortir de la casa a caixes destrepades.

Els alts i baixos dels negocis no aconsegueixen alterar el somriure de la seva cara. Pels cabarets i els restaurants de moda Finizio es presenta cada dia més ben relacionat amb els fills de la noblesa catalana i madrilenya. ¿Qui creuria que aquest home sigui un aventurer? No obstant, Finizio fa unes misterioses desaparicions. Algun curios que li hagués seguit les passes l'hauria trobat, en dues ocasions, a la Model, complint condemes per delictes de poca importància.

Quan surt de la presó, Finizio fa una aparició brillantíssima al bar de Colom.

—¿Però, d'on has estado, hombre, tanto tiempo?

—Un viaje de negocios al norte de Europa...

Els amics s'ho creuen, i Finizio segueix tan ben relacionat com sempre. Per què no? És un home de grans amistats internacionals. Hom ha vist com Josepina Baker i, sobretot, el seu manager-marit Pepito Abatino, se li han tirat al coll, grinyolant d'alegria, a la seva arribada a Barcelona. Finizio és un gran i vell amic.

Ve la República, una República poc clement per a Finizio. Al cap de poc temps el veurem intentar un negoci més original que mai: vol editar una revista portaven dels municipis espanyols! La revista mor abans de néixer.

Decididament, la República és la misèria. La salvació, és el feixisme. I ja tenim Finizio embarcat cap a Itàlia, on troba l'ajut econòmic per fundar una mena d'organització feixista a Catalunya. El segon en aquesta feina una advocat català, acreditat transfigura de diversos partits polítics.

Atletisme

D'un matx Ciutat de Sabadell - Comarca del Baix Llobregat. - Diumenge se celebraran unes proves d'orientació

El diumenge vinent se celebraran a Sabadell i Molins de Rei unes proves que serviran d'orientació per a formar les seleccions de la ciutat de Sabadell i comarca del Baix Llobregat que properament competiran en un matx que se celebrarà sota els auspicis d'Acció Atlètica.

Tots els atletes que simpatitzin amb aquest projecte i es creguin amb mèrits per figurar en la selecció del Baix Llobregat, són convidats a traslladar-se el diumenge, dia 23, al matí, a Molins de Rei on, al camp del Foment, i a les deu del matí es disputaran les següents proves: 60 m., 400 m., 800 m., 3.000 m., Alçada, Llarga i Triple salt, Disc, Pes i Javelina.

El diumenge vinent al Poble Nou

La VI Volta al Poble Nou promet, com tots els anys, proporcionar-nos una esplèndida jornada per a l'atletisme català, ja que, ultra nodrides inscripcions de clubs de la ciutat se n'han rebut d'altres de clubs forans, els quals, aplejats a un bon nombre d'atletes independents, ens proporcionaran una lluita per als primers llocs que serà digna de presenciar.

El circuit de la dita Volta serà el següent: Sortida a dos quarts d'onze del matí, davant del local de l'Agrupació d'Esquerra Republicana del Poble Nou, carrer de Lluí, 118 (entre Passeig del Triomf i Maria Aguiló); seguint pel dit carrer, Lope de Vega, Joncar, Tortellà, Curdidos, Herreros, Teulat, Passeig del Triomf, Pere IV, Igualtat, Avinyuda, Alcària, Teulat, Martí Vilanova i, altra vegada Lluí fins al lloc on fou donada la sortida, que serà l'arribada.

L'entitat organitzadora convida a tots els clubs i atletes a la dita Volta i prega als participants que es presentin a dos quarts de deu al lloc de la sortida per a repartir dorsals, instruccions, etc., a fi i efecte de facilitar l'organització.

Es fa avinent a tots els atletes que no serà permessa la sortida a menys que no estiguin en possessió de la corresponent llicència.

Les inscripcions segueixen rebent-se fins al dia 21 a les nou del vespre, hora en que serà tancada a la Secretaria de la Secció d'Atletisme del C. E. Júpiter i Federació Catalana d'Atletisme, Floridablanca, 101.

I Volta al Districte IV a peu

El Casal Nacionalista, continua rebent inscripcions per a la cursa que se celebrarà el diumenge vinent, a dos quarts d'onze del matí, amb un circuit de quatre quilòmetres reservada a debutants i noïets.

S'han rebut ja diferents premis. Per a inscripcions a la Federació Catalana d'Atletisme, Floridablanca, 101, pral, de vuit a nou de la vetlla, i ha l'entitat organitzadora, Casal Nacionalista, Baix de Sant Pere, 35, des de les tres de la tarda a les dotze de la nit, fins al dia 21 a la nit.

EL GRAN PREMI DE PARIS DE MARXA ATLÈTICA

Mil marxadors dels 1.300 inscrits participaran al Gran Premi de París.

La cursa de 15 quilòmetres fou molt interessant, i donà lloc a una lluita aferrissada entre els primers tres arribats, que es classificaren en el següent ordre:

1. Jean Dubois (suís), en 1 h. 46 m. 4 s. (promèdi, 13'622), nou rècord de la cursa.
2. Beaumont (francès), en 1 h. 46 m. 13 s.
3. Jobert (francès), en 1 h. 8 m. 25 segons.
4. Hubert (francès).

Ciclisme

Canardo als Velòdroms de Reus i el Vendrell

Els velòdroms de Reus i del Vendrell preparen dos magnífics programes per a disabte i diumenge. Es compta amb la inscripció de Maria Canardo, el qual és esperat avui, procedent de París.

Dissabte, a la nit, a Reus, Nicolau i Barbero disputaran el braçal de persecució R. Lázaro, i a continuació se celebrarà una americana de dues hores els equips que han de prendre part en la qual encara no han estat determinats.

Al Vendrell se celebraran les curses diumenge a la tarda, a base d'una gran individual amb Canardo, Nicolau, J. Cebrià Ferrer i d'altres notables pistards.

Tennis

El Tercer Concurs Internacional de S'Agaró

A S'Agaró han acabat els treballs de preparació de pistes i vestuaris per al tercer Concurs Internacional de Tennis que hiindrà lloc durant els dies 19 al 23 del corrent mes de setembre.

El tercer Concurs Internacional de S'Agaró es jugarà a les pistes del S'Agaró Country Club, i bon esper, que tots els dies es veuran animadíssimes, jutjant per l'interès desenvolupat per la notícia que hi participaran tots els jugadors i jugadores locals i forans que amb tant d'èxit actuen a Sitges.

APICIONATS I LA FOTOGRAFIA
Per un treball aprofitat recordeu sempre
CASILLAS - Sta. Anna. 4

El problema de l'educació física catalana

Metges i professors

A mesura que els governs de tots els països del món s'han anat donant compte de la importància de l'Educació Física s'han emprès la tasca de dirigir convenientment aquesta branca de l'educació humana, per tal que doni els millors fruits. Tal com han curat de dirigir l'educació intel·lectual, i la higiene i la salut pública. Per l'indole especial de l'educació física, i de la manera que va fer la seva reaparició entre els homes, després de més de mil anys d'èsser postergada i completament oblidada, el seu renaixement no ha estat pas planer ni fàcil. I un dubte ha sorgit tot seguit: ¿la direcció de la cultura física humana a qui ha d'ésser encomanada? ¿als pedagogos? ¿als metges? ¿o als militars? han d'ésser professors? ¿han d'ésser metges? ¿o han d'ésser oficials de l'exèrcit? La intervenció dels militars ha estat eliminada sense gaires dificultats, ja que hom s'adona ben aviat que l'educació física no té pas per única finalitat obtenir soldats, i que no és pas un sèrgent de l'exèrcit, un general, l'home més indicat per educar el cos d'un infant o d'un adolescent; i avui resta únicament Suïssa, potser més per inèrcia que no per altra cosa, com a país en el qual el departament d'Educació Física depèn del Ministeri de la Guerra. De totes maneres no hem d'estranyar-nos per aquesta intervenció militar en els primers temps del renaixement de l'educació física si tenim en compte que en l'Edat mitjana els únics exercicis d'educació física que es coneixien eren l'equitació, el maneig de la llança i de l'espasa, i el tir; i que la idea de Gutesmutz i d'Amorós, en fer la propaganda de l'educació física a Alemanya i a França era la d'obtenir bons soldats i un exèrcit fort i resistent a les fatigues de la guerra.

Però en canvi ha estat fins a la data impossible de decidir arreu del món quina ha d'ésser la intervenció del metge i quina la del professor; tots els que proclamen llur dret a dirigir l'educació física, i s'acusen mútuament d'incompetents: els metges diuen dels professors que són uns empiristes, recordem aquell empirisme que és digué Ling, i els professors diuen que els metges són uns teòrics sense base pràctica.

Es tracta de dirigir la formació del cos humà, vetllar pel seu bon desenvolupament, corregir els seus defectes de constitució i, fins a cert punt, natural d'admetre que l'home que millor pot fer això és l'home que coneixi millor aquest cos, qui l'ha estudiat més a fons, tant en estat normal com en estat patològic. És a dir, el metge.

Per altra banda la realitat ha demostrat a bastament que si els metges estan en situació immillorable per a dirigir convenientment la cultura física humana, dicte les normes, estudiar els sistemes gimnàstics i els efectes fisiològics d'aquests sistemes i dels esports, posats a la pràctica, posats a realitzar allò que dament el paper han estudiat a la perfecció, han fracassat rotundament, i han hagut de cedir el lloc als professors, que sense tanta coneixements, sense tanta experiència, tenen un amor a la gimnàstica que els dona un "savoir faire" i uns coneixements de la psicologia dels infants i dels joves que no tenen els metges en general.

I en parlar dels metges no podem referir-nos a tots els metges: els metges, en bloc, són incompetents en la pràctica i en la teoria; els estudiants del metge i l'educació física són dues coses diferents. Es pot ésser un bon metge i no saber una paraula d'educació física, i es pot ésser un

bon professor i no haver llegit mai un llibre de terapèutica, deien en finalitzar l'article anterior, i aquesta és la realitat. No hi ha cap assignatura en la carrera de metge que estigui lligada amb l'educació física; no s'ha inclòs en cap pla d'estudi; ni en cap Universitat d'Ibèria fan estudiar als futurs metges la tècnica de la gimnàstica ni els esports, i de més acaben els seus estudis sense haver pronunciat en cap moment la paraula "educació física"; per això el metge que es cregués que pel sol fet d'ésser metge ja pot ésser professor o entendre en educació física sofriria una terrible equivocació, que la realitat tindria cura d'esclair. Als metges els cal una especialització, i a aquests són els que ens referim en dir que volen competir amb els professors en la tasca de dirigir l'educació física; els cal fer uns estudis iguals, a excepció d'algunes assignatures, que els professors, i és després d'aquests segons estudis que amb el de metge es troben en condició d'avantatge amb els professors. Aquesta situació dels metges permet de replicar als professors dient que per a estudiar el matèix que ells no val la pena de demanar drets preferents, i que els professors poden conèixer l'Anatomia, la Fisiologia, etc., tan bé com els metges.

Holanda i Alemanya han estat potser els països que han resolt aquest plet de la millor manera possible. Han eliminat els metges de la direcció directa de l'educació física, i els han deixat encarregats del que realment els incumbeix: de l'estudi dels efectes fisiològics i morals dels diferents sistemes gimnàstics; i són els professors que, partint d'aquests estudis, dirigeixen l'educació física dels "Comitè Nacional d'Educació Física".

A França, enlluernats pels èxits de Tissot, Latajiet, Challegat, Tooris i algun altre, continuen encara discutint els drets de direcció, i es pot suposar que a no trigar gaire seran cedits als metges, car la darrera constitució de la "Comissió d'Educació Física" ho fa suposar així (dient darrera perquè a França en po temps s'han constituït tres comissions d'aquestes). Cal tenir en compte, però, que a França, per una sèrie de circumstàncies, la majoria d'elles d'èsser comercial, els professors francesos han volgut esdevenir generals, i el qui més i el qui menys ha inventat un sistema gimnàstic, i al mateix temps desacreditat els altres: cosa que ha portat França a la "guerra de sistemes", que posa els professors en evidència i els porta al descredit.

A Catalunya... a Catalunya no pas a res, ni es discuteix res, perquè no es dona cap importància a l'educació física catalana, i els pocs, i tan pocs, que ens n'ocupem som quatre visionaris que no som dignes d'ésser tinguts en compte.

RANYJS
El proper article es titularà: "La Universitat de Barcelona diu que no pot organitzar l'Escola Catalana d'Educació Física".

BOXEO OLIMPIA

Aquesta nit, a les 10'15
4 grans deu rounds,
FENYO - SORO
COLAS - PANCHON
SAFONT - TUBET
BLAY - ARLANDIS
General, 1'30 ples.

li el reconeixement, i que precisament la nostra diferència amb Londres està en què la nostra dignitat de catalans en ens permet de subjectar-nos a una "Jeunesse" que conformamentament l'hem mantingut a Rafael Casanova amb un acte polític.

Els Boy-Scouts de Catalunya, que compleixen estrictament els Estatuts internacionals i que tenen plena consciència de llur nacionalitat, no han de modificar llur conducta influenciats per la nota dels "Exploradores", en tenen prou, avui per avui, amb el Patronatge de la Generalitat, en el ben entès que els preguem que ens deixin fer la nostra via, i que per a assolir-ho no ens obliguin a la publicació de documents que deixarien malparats els dirigents dels "Exploradores".

J. SOLER I DAMIANS

Futbol

L'Equip del Barcelona per a Diumenge. — Finalment sembla que el bon sentit s'ha imposat en la nova Directiva del Barcelona; queda ben demostrat en l'actitud que han adoptat respecte a la formació de l'equip. D'ara endavant se sostindrà el criteri de presentar sempre el mateix equip per tal de mantenir la concentració, això, naturalment, sempre que les lesions no obliguin a variar-lo. Per tant, diumenge a Badalona jugarà el mateix equip del diumenge passat, o sigui: Nogué, Zabalo, Arana, Guzman, Brckessy, Pedrol, Ventolrà, Raich, Escalà, Morera i Cabanes.

EL BARCELONA JUGARÀ DILLUNS CONTRA EL LLEVANT. El diumenge vinent, festa de la Mercè, el F. C. Barcelona celebrarà un partit amistós al seu camp de Les Corts contra el Llevant F. C., de València, aprofitant que el calendari del Campionat de Catalunya deixa aquella data allibre als clubs.

Motorisme

El Circuit de Lasarte

A pocs dies de la gran organització nacional de l'automobilisme Gran Premi d'Espanya, l'expectació augmenta en considerables proporcions, car el que abans sobre el paper era un fet destacat, avui sobre el terreny s'afirma de manera esplèndida.

Quan aquestes línies surtin a la llum, ja seran a Sant Sebastià els "drivers" i cotxes alemanys. Les temences de nombrosos aficionats espanyols — tan important és aquesta participació que molts, desconexors de la potencialitat i atracció del Circuit de Lasarte, dubtaven encara de la força de la participació — hauran vist substituïts per la primera hora d'emoció que la presència dels "blancs" a Espanya, després d'una llarga absència, despertarà entre la multitud.

Caraciola, Fagioli i Henne ja són a Sant Sebastià. També hi hauran arribat els pilots d'"Auto-Union", els cotxes "Mercedes" i els de "A. U.", es troben ja despatxats a Duana, i probablement ja hauran rodat a Lasarte moderadament.

Mentre arriba la data definitiva de tancament de la inscripció, procedim a donar les formalitzades amb data 16 de l'actual. Són:

- Chiron, "Alfa Romeo" I.
- Varzi, "Alfa Romeo" II.
- Dreyfus, "Bugatti" I.
- Wimille, "Bugatti" II.
- Brivio, "Bugatti" III.
- Nuvolari, "Bugatti" esp.
- Caraciola, "Mercedes" I.
- Fagioli, "Mercedes" II.
- Von Stuck, "Auto Union" I.
- Mombberger, "Auto Union" II.
- Lehoux, "Maserati".
- Strathguth, "Maserati".
- Bornstald, "Alfa Romeo".

Els entrenaments tindran lloc els dies 20 i 21, de dos quarts de tres a dos quarts de sis de la tarda, i el dia 22, de les nou a les onze del matí.

EXCURSIÓ COLLECTIVA DE PENYA RIN

Entre l'element automobilista i esportiu en general ha despertat força entusiasme l'expedició organitzada per Penya Rin.

Aquesta excursió és de quatre dies. La sortida tindrà lloc el divendres que ve, dia 21, i la tornada a Barcelona, el diumenge dia 24. Dissabte i diumenge seran d'estada a la capital de Guipúscoa per tal de poder veure la darrera sessió d'entrenaments oficials i la cursa. Les inscripcions segueixen obertes fins avui, dimecres, dia 19, al mitjàdia, a Penya Rin, Rambla dels Estudis, 6, principal (Círcol Artístic).

Els passos a nivell. — L'Automobil Club de Catalunya, en vista dels darrers accidents ocorreguts en diversos passos a nivell, dels quals han resultat víctimes uns automobilistes estrangers que es trobaven a Espanya en viatge de turisme, va adreçar-se, el passat dia 17, a l'excel·lentíssim senyor ministre d'Obres Públiques en un telegrama que diu:

"Ante lamentable repetición de accidentes en pasos nivel si se desea conservar y propulsar turismo extranjero precisa acordar rápidamente como remedio provisional restablecimiento guarderías suprimidas y estudio definitiva supresión de los pasos en plazo inmediato, como repetidamente tenemos solicitado para prestigio circulación en carreteras españolas. Saluda atentamente, Pablo Nicolau, secretario Automovil Club Cataluña."

B o x a

AQUESTA NIT A L'OLIMPIA. La vetllada que se celebrarà aquest vespre a l'Olimpia serà a base d'elements joves. Els combats estan ben combinats, i és de preveure que interessaran el públic. En el combat de fons, Blai serà acarat a Arlandis, en matx reventia. El resultat d'aquest combat és difícil de pronosticar per la igualtat en què estan situats els dos boxadors.

En el matx de migfons, acarat a Tuset i Saiont dos boxadors de categories distintes. Els altres combats són: Colas-Panchon Martínez i Soro-Fenoi. Tots quatre combats es disputaran a deu represes.

KID NITRAM VENCEDOR. — A Marsella, el belga Kid Nitram va vèncer l'italià Menabeni per punts.

FRONTÓ NOVETATS

AVUI, DIMECRES
Tarda, a les quatre:
PASTOR - SORRIBI
contra
FERNANDEZ - QUINTANA III
Mit, a les 10'15:
AMORREBETA - JAUREGUI
contra
ANAKUETAIN - URZAY
Detalls per cartelló

Frontó Principal Palace

Avui, dimecres, Tarda, 4'15
SAHARRITA - URIZAR II
contra
EQUIBAR - AQUINAGA
Mit, 10'15
OLAVEAGA - ALBERDI
contra
BURGOA - GOITIA

Natació

CAMPIONAT DE CATALUNYA DE WATER-POLO DE SEGONA CATEGORIA

L'EQUIP C DEL C. N. BARCELONA PROBLEMA CAMPIO

Ahí a la nit, a la piscina del C. N. Barcelona, va celebrar-se el partit de water-polo corresponent al campionat de Catalunya de segona categoria entre els equips B i C del mateix club. Un partit que podriem dir-ne entre joves i vells, tota vegada que el C. N. Barcelona ha presentat els tres equips participants al campionat, i ha procurat que l'equip C estigués format per les velles glòries, és a dir, pels jugadors que anys enrera ens meravellaven per la seva actuació, i que avui, allunyats ja de la vida esportiva, encara senten el foc sagrat de l'entusiasme i procuren recordar els seus bons temps.

L'altre, l'equip B, és un equip format per elements joves, no debutants, però ja consagrats com a bons. D'aquesta lluita, i contra el que hom esperava, en sortí vencedor per cinc gols a un l'equip veterà.

Una vegada més l'experiència i el coneixement de joc domina la impetuositat i fortaleza de l'equip jove.

A la primera part, un joc anivellat i fora no guai acabà amb el resultat de dos gols a un a favor de l'equip veterà. A la segona, quan tothom esperava la reacció de l'equip B, fou quan es veié reluir les grans condicions d'aquells jugadors, que per alguns moments es recordaren que foren bons, i com a tals actuaren. Dominaren en lloc dels seus contrincants, i en net de venguts quedaren netament vencedors per cinc gols a un, demostrant que en water-polo, la veterania és un gran factor.

A les ordres del col·legiat senyor Garcia, els equips es formaren així: Equip C: Cruells, Vila, Vilàr Vidal, Baster, Gilbert (Ll.), Trigo (M.) i G. Jiménez, 3 gols.

Equip B: Ribes, Buira, Sánchez, Dorca, Canella, Schultz i Rogers, un gol.

MIQUEL VILAR I VIDAL, CAPITA DE L'EQUIP C. ENS DIU...

El trobarem, en acabar el partit, i tot just sortint de l'aigua, pantejant-li el cor per l'esforç, però lluint-li en els ulls el su gaspireu de l'alegria de la victòria. Aprofitarem una encàrrega de felicitació, i sense dir-li que és un intervistat, escoltarem dill a aquestes paraules:

— Estic molt content de l'actuació del meu equip, perquè tots, sense cap excepció, han jugat molt bé, amb un entusiasme i voluntat dignes del més gran elogi. Gilbert, Trigo i Jiménez han estat els davanters que han mantingut constantment el perill a la porta contrària.

Baster, en el centre, ha estat el gran mig, que hom el trobava tant a l'atac com en la defensa; Vila i jo hem fet tot el que hem pogut en la defensa, i Cruells, a la porta, ha fet amb la seva brillant actuació que la diferència al nostre favor fos tan notable...

L'equip contrari el considero un bon equip, té molta fortaleza, però li manca un xic d'experiència; en alguns moments, la manca de competència en les seves fites, els ha desbaratat bones jugades...

Crec que si no tenim cap desgràcia quedarem campions de la categoria, i que serà per a mi una gran joia. Com heu pogut veure, en el meu equip regna el més gran entusiasme, però també la més ferma disciplina. Ens entrenem gairebé cada dia, i avui, a l'hora exacta de començar l'entrenament, estàvem a l'aigua els set jugadors, cosa que no tots els equips poden dir el mateix.

No hem pogut escoltar res més; altres encàrregues i felicitacions se l'han endut del nostre costat, i no me'n sentí "a reveure" ens ha acomiadat d'aquest jugador, que és diu Miquel Vilar i Vidal, que tot i tenir 38 anys posseeix encara l'entusiasme i voluntat dels grans campions.

Antoni TRIGO

Aviació

FEDERACIO AERONAUTICA CATALANA. — En la reunió celebrada el disabte passat per la Federació Aeronàutica Catalana el seu Comitè Executiu va quedar constituït en la forma següent:

President: Senyor Antoni Cammador, per l'Aero Club de Sabadell i del Vallès.

Tresorer: Senyor Angel Ramirez de Cartagena, per l'Aero Club de Lleida.

Secretari: Senyor Joaquim Sánchez Cordovés, per l'Aero Popular de Barcelona.

Excursionisme

Avis als excursionistes
La Comissió de Xalets i Reius de Catalunya comunica als senyors excursionistes que el dia 15 de setembre va tancar la temporada oficial al Xalet d'Ull de Ter.

Al mateix temps fa avinent que queda restablert el règim d'hivern. Totes aquelles persones que desitgin anar-hi poden passar per la secretaria del Centre Excursionista de Catalunya (Paradís, 10, principal) tots els dies, de les sis de la tarda a les nou del vespre, per tal de poder donar l'ordre que sigui obert per a tots aquells que desitgin sojornar-hi.

Centre Excursionista "Els Blaus". Aquesta entitat anuncia un concurs fotogràfic per al dia 7 del mes que ve, al qual resten invitats tots els amants a la fotografia. Caldrà dur les col·leccions fins al dia 30 a l'estatge de l'entitat (Bonaplata, 2, Sargüera).

Moviment borsari

MERCAT LLIBRE

El mercat d'especulació, en les sessions que celebrà ahir presentà una utilitat tècnica que no en jornades precedents. La contractació es mostrà ben disposada en la reunió de Borsa, i aquesta situació persisteix en la del Borsí, la qual cosa influí perquè els canvis es trobessin més sostinguts, i fins hom notà quelcom de fermesa en la major part d'accions contractades.

Es de remarcar, per llur consistència, la cotització dels valors carillers, Explosius, Colonial, i, en particular, les Filipines, que continuen fent sollicitat.

Tanca fixada pel Mercat Llibre de Valors en la reunió de Borsa:

Valors	Dia 18	Tanca anterior	Alça o baixa
Nords	45'65	45'35	+ 0'30
Alacant	35'65	35'35	+ 0'30
Andalusos	10'75	11'11	- 0'25
M. Rií	50'11	49'65	+ 0'35
Colonial	44'75	44'35	+ 0'40
Explosius	105'15	104'11	+ 1'04
Chades	335'11	335'11	+ 1'11
Montserrat	62'50	62'50	—
Petrolis	5'85	5'90	- 0'05
Transversal	25'25	25'50	- 0'25
Filipines	310'11	308'11	+ 4'11
Plates	17'25	17'25	—
Aigües	162'75	162'11	+ 0'75
Asland	54'75	55'50	- 0'75

La tanca anterior de Plates és del dia 28 de juliol propassat, del 6 del mes que som la dels Asland, del 12 de l'Aigües, del 13 de l'Andalusos i del dia 14 la corresponent a M. Rií i Explosius.

BORSA AL COMPTAT

El mercat d'obligacions, menys actiu que en jornades precedents, presenta lleugera feixuguer en algun sector.

El rotlle dels Deutes de l'Estat, molt desanimat a omar, queden les diverses sèries cotitzades a posicions invariables.

Obligacions Tresoreria Generalitat reumunt a 98'25 (+0'30). Els Ajuntaments, no gaire actius, mantenen canvis precedents. Això mateix es constata en les Diputacions contractades, de les quals només és de remarcar el canvi de Provincials a 89 (+0'65).

Les cèdules, gairebé inactives, queden pxe modificades. El rotlle cariller ha minvat bastant en activitat, respecte la contractació que es portà a terme en jornades anteriors; els canvis, però, tot i veure's afeblir alguna cotització, en general mantenen posicions.

El sector d'indústries diverses, en general defensa nivells anteriors: és de remarcar la fermesa que hom nota en el grup elèctric, del qual és de notar els avenços aconseguits per: Gas F. 84 (+1) Chades, 103'50 (+1'30); Bons Energia, 103 (+1), i les Cooperatives Fluid que es reian un xic de la feixuguer soferta dies enrera, les emissió 1921, 50 (+2), i 1929, 50 (+1'50). Queden més perjudicades, Bons Auxiliar Carillers, 95 (-2), i Constructora Cariller, 70 (-2).

De les accions, només és de notar el canvi de Foment d'Obres, a 137 (+1).

Arts als obligacionistes de l'Ajuntament de Màlaga

L'Associació de Posseïdors d'Obligacions de l'Excm. Ajuntament de Màlaga - Emissió 1925 fa públic perquè arribi a coneixement de tots els interessats d'aquesta emissió, que demà, dijous, a les sis de la tarda, tindrà lloc al domicili social, carrer Bellafila, 3, principal (darrera l'Ajuntament), una assemblea general d'obligacionistes per deliberar sobre la proposició rebuda per a la solució d'aquest afer.

Totes les notes pregades han d'ésser trameses en català i abans de les nou del vespre, a la Redacció: Corts Catalanes, 589, 1.ª Les d'esports, a Barharà, 11

El Barato

als compradors equivalen a un 20 per cent de rebaixa, ja que a més de limitar els preus

REGALA mocadors i draps de vaixella

REGALA catifes i camins de taula

REGALA jocs de retresc i quadrants

REGALA jocs de taula i tovalloles grans

REGALA cobretaules i colxins

REGALA edredons, jocs de llit i cobrellits

és una ocasió que tots heu d'aprofitar, i aviat, perquè té els dies

complots

Gran venda d'articles per a col·legials a preus extraordinàriament limitats

